

Χρήστος Κηπουρός & Πασχάλης Χριστοδούλου

Καστελόριζο

Θράκη Σεπτέμβριος 2020,

Η δέηση για το Καστελόριζο

του Χρήστου Κηπουρού {*

Ερ.1: Τι θα κάνατε κύριε Κηπουρέ αύριο, αν είσαστε ο Ερντογάν;

Θα εφάρμοζα το πρόγραμμα που έχουμε ήδη εξαγγείλει. Τουτέστιν έρευνες για υδρογονάνθρακες με βάση το μνημόνιο που κάναμε με τη Λιβύη και σε απόσταση μέχρι 6 μίλια από Ρόδο, Κάρπαθο, Κάσο και Κρήτη και καθόλου απόσταση από Καστελόριζο. Θα το σκεφτόμουν όμως ξανά και ξανά, αν η Πολιτική Ελλάδα είχε ψηφισμένο Νόμο στη Βουλή, που να μην το επιτρέπει. Δηλαδή αν τα Ελληνικά χωρικά ύδατα στην περιοχή ήταν 12 Ναυτικά μίλια και όχι 6, όπως είναι σήμερα. Τότε θα σκαρφιζόμουν άλλες κινήσεις. Μάλλον να προχωρήσω νοτιότερα, κυρίως προς το νότιο Κρητικό Πέλαγος, που πολλοί χάρτες της Ελλάδας το αναφέρουν ως Λιβυκό. Χωρίς οι γεωγράφοι αυτοί αλλά και πολλοί άλλοι εκ της πολιτικής, να καταλαβαίνουν ότι κάνουν, αν μη τι άλλο, ονοματολογική ευθανασία της Κρητικής ΑΟΖ. Και φυσικά δεν φταίω εγώ αν μόνοι με τα χέρια τους βγάζουν τα μάτια τους. Αν, ως προς την πολιτική, παλαιόθεν διακατέχονται από αυτοκτονικό ιδεασμό. Εμείς απλά βρίσκουμε και κάνουμε. Όπως βρίσκουμε και τι να κάνουμε.

Ερ.2: Και εσείς τι κάνατε κύριε Κηπουρέ;

Κοιτάξτε. Δεν είπα τυχαία, μιλώντας για το από κάθε άποψη παράνομο Τουρκολιβυκό μνημόνιο, να υπήρχε άμεση συνεδρίαση της Βουλής και να προχωρούσε ομόφωνα η Ελλάδα στην επέκταση στα 12 ναυτικά μίλια, στη συγκεκριμένη ομάδα των νησιών. Αυτό το αμυντικό και γεωοικονομικό τόξο που περίπου ταυτίζεται με το γνωστό σεισμικό. Ούτε ήθελα να πλειοδοτήσω, όπως έκαναν άλλοι, και να πω να γίνει η επέκταση παντού στο Αιγαίο Πέλαγος. Θα έρθει ο καιρός που θα μιλήσουμε για αυτό το ζήτημα και το πως μπορεί να προχωρήσει.

Βλέπει όμως κανείς τι είδους Πολιτική Ελλάδα έχουμε που δεν έχει καμιά απολύτως θέση. Και όταν έχει θέσεις, άστα να πάνε. Μόνο επιδειξίς διακομματικής εθνοπροσύνης, παλιού και νέου τύπου, βλέπουμε. Δεν έχει κάνει κάτι ούτε για τη θαλάσσια Ελλάδα ούτε για την Αγία Σοφία. Από τις 7 προτάσεις μας που δημοσιεύονται εδώ και καιρό αλλά και σήμερα {1} για τα μείζονα αυτά ζητήματα, δεν υιοθέτησε καμία. Ενώ μπορούσε να κάνει τόσα. Λες και προβλέπει διαφορετικά το δίκαιο της θάλασσας. Λες και είναι βάρος η Αγία Σοφία { **PDF, Β' Έκδοση** }.

Κατά τα άλλα, το πλεόνασμα από την επιτυχή άμυνα της ένστολης Ελλάδας στις ήπιες εισβολές στον Έβρο, δεν μένει ακέραιο αφού καταναλώνεται. Επίσης, ναι μεν υπάρχει η απόλυτη εμπιστοσύνη μας στον ένστολο στόλο του Αιγαίου, όμως ούτε και αυτό αρκεί. Αν ζούσε ο Θουκυδίδης θα έγραφε: “Νήες, στόλου πλήρεις, γαρ πόλις, όμως μετά της Βουλής”. Μόνο που αυτή σήμερα, όσο και χθες, είναι σαν να μην υπάρχει. Και αν δεν υπάρχει, θα χρειαστεί η δέηση για το Καστελόριζο.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

{1} <https://www.militaire.gr/agia-sofia-7-protaseis-gia-tin-epistrofi-sti-christianikotita-toy-naoy/>

Το Καστελόριζο και τα μάτια σας

*Των Χρήστου Κηπουρού και Πασχάλη Χριστοδούλου {**

Παλαιόθεν ο αριθμός δώδεκα ασκεί μεγάλη έλξη. Θέλετε γιατί παραπέμπει στους δώδεκα θεούς του Ολύμπου ή στους δώδεκα μαθητές του Ιησού ή στους δώδεκα μήνες του χρόνου ή κλπ κλπ. Πάντως η έλξη παραμένει.

Ήρθε όμως τώρα το γλυκό και έδεσε. Ο λόγος για τα δώδεκα μίλια και τη θαλάσσια Ελλάδα. Ε πως είναι δυνατόν να μην έλκει μια τέτοια Ελλάδα? Μια Δωδεκαμίλια Ελλάδα?

Μόνο που το χτίσιμό της, εκτός από την πολιτική ως ανώτερη τέχνη, απαιτεί επιπλέον κινήσεις οι οποίες θα καθιστούν ακίνδυνο, αν δεν ακυρώνουν το γειτονικό “casus belli”.

Και αυτό μπορεί να συμβαίνει κάθε φορά που το Τουρκικό ταμάχι, γίνεται άνω ποταμών και θαλασσών. Όπως στην περίοδο που διανύουμε. Πότε με τις εξαγγελίες των παράνομων ερευνών για υδρογονάνθρακες, καταμεσής της Ελληνικής υφαλοκρηπίδας, πότε με τα ανεκδιήγητα εκείνα Τουρκομνημόνια με το Λιβυκό πρακτορείο και πότε με τις ιεροσυλίες του επίδοξου Μεχμέτ του Γ’.

Τότε, που ταυτίζεται με το τώρα, μπορεί να γίνει η αρχή. Μια “αρχή ήμισυ παντός”, όπως έλεγαν οι αρχαίοι Έλληνες και “αρχή ήμισυ παντός Αιγαίου”, όπως λέγαμε σε πρόσφατο γραπτό, εμείς.

Ανακαλούμε στη μνήμη μας τα του Κυπριακού δημοψηφίσματος για το σχέδιο Ανάν, τον Απρίλιο του 2004, και λέμε ότι η έκβασή του με το συντριπτικό εκείνο 76%, σχετίζεται απολύτως με την ανακήρυξη της Κυπριακής ΑΟΖ, από τον ίδιο πάλι άνθρωπο, τον αείμνηστο Τάσο Παπαδόπουλο.

Τέτοιου μεγέθους οφέλη, φέρνει άλλωστε με τις αποσκευές της, κάθε έξυπνη, σοβαρή καθώς και επεξεργασμένη πολιτική. Και η ιστορία δείχνει μια προτίμηση στο “εξ ενός καλού, έπεται και άλλο”. Πάντως εμείς σαν χώρα, επί του παρόντος, έχουμε το καλό του Έβρου. Υπολείπεται ένα.

Κακή τύχη που η Ελλάδα δεν άρπαξε εδώ και πάρα πολλά χρόνια, την ευκαιρία από τα μαλλιά αναδεικνύοντας το ότι όσο μικρό και αν είναι το δέμας του Καστελόριζου, τόσο πιο μεγάλο είναι το εκτόπισμα της γεωοικονομικής του αξίας.

Και σήμερα χρειάζεται να αρχίσει σχεδόν από την αρχή. Από τη Δωδεκαμίλια θαλάσσια Ελλάδα. Από το Καστελόριζο, τη Ρόδο, την Κάρπαθο, την Κάσο μέχρι την Κρήτη, πριν προχωρήσει στην ΑΟΖ της, στην περιοχή της Ανατολικής, Μεσογείου που στην ουσία, το Α και το Ω της ΑΟΖ αυτής, μεταξύ της Κύπρου και της Ελλάδας, ακούει και πάλι στο όνομα Καστελόριζο **{βλ. PDF}**.

Το Καστελόριζο και τα μάτια σας, οφείλει να είναι η επωδός κάθε εμπνευσμένου λόγου προς τους ένστολους αλλά και όλους Έλληνες. Πόσο μάλλον αν πρόκειται να είναι το υπολειπόμενο καλό.

Η επέκταση των χωρικών υδάτων των πέντε αυτών νησιών στα 12 μίλια, είναι η πρώτη ανάσχεση της Τουρκικής επιθετικότητας περί τα ενεργειακά, τη γεωοικονομία και όχι μόνο αυτά.

Και αν δε γίνει οσονούπω, τότε, χωρίς παρεξήγηση, η Ελλάδα είναι καλύτερα να τα βάψει μαύρα.

{} Ο πρώτος διετέλεσε Βουλευτής Έβρου {1993-2000}, ο δε δεύτερος Δήμαρχος Σουφλίου 1994-1998}.*

Η συμφωνία με την Αίγυπτο μπάζει από τρεις μεριές

Των Χρήστου Κηπουρού και Πασχάλη Χριστοδούλου

Οπωσδήποτε το ότι το συμβαλλόμενο με την Αίγυπτο μέρος δεν είναι η Τουρκία, συνιστά θετικό γεγονός, όμως και η υπογραφείσα τμηματική συμφωνία για τις θαλάσσιες ζώνες μεταξύ Ελλάδας και Αιγύπτου δεν είναι και τόσο καλή, όσο φαίνεται.

Αυτό διότι πέραν από τις πρόνοιες του δικαίου της θάλασσας περί τμηματικών συμφωνιών, και πέραν από την υπογραφή μιας άδικης σύστασης της κάθετης ιδιοκτησίας και εκμετάλλευσης των θαλάσσιων ζωνών, η υπόθεση μπάζει επίσης και από μια τρίτη μεριά. Τη μεριά των νησιών. Τόσο από την Νοτιοανατολική θαλάσσια Κρήτη, όσο και από το Καστελόριζο, το οποίο λάμπει δια της απουσίας του. Εμείς πάντως δεν το είπαμε τυχαία “το Καστελόριζο και τα μάτια σας”.

Έχουμε γράψει πολλές φορές ως τώρα ότι η κίνηση που ακυρώνει στην πράξη, τόσο τις εξαγγελίες της Τουρκικής Εταιρίας Πετρελαίου, όσο και τα διαλαμβανόμενα στο παρανομότατο, όπως το έχουμε αποκαλέσει, μνημόνιο της Τουρκίας με το Λιβυκό πρακτορείο, αφορά εν αρχή, σύμφωνα και με το δίκαιο της θάλασσας, την επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα δώδεκα μίλια. Κάτι που άρχισε πρόσφατα να ψελλίζει για την Κρήτη και η αγουροξυπνημένη αντιπολίτευση.

Ο λόγος ο δικός μας πάντως ευθύς εξ αρχής γίνεται για τη θαλάσσια Ελλάδα του Νότιου Κρητικού, του Καρπάθιου και του Νοτιότερου Αιγαίου, αντίστοιχα από την Κρήτη, την Κάσο, την Κάρπαθο και τη Ρόδο, έως το Καστελόριζο **{βλ. PDF, 12 ναυτικά μίλια}**. Από εδώ να γίνει η αρχή.

Για την “αρχή ήμισυ παντός” μιλήσαμε και ειδικότερα στην περίοδο που διανύουμε για την “αρχή ήμισυ παντός Αιγαίου”. Για τα δώδεκα μίλια στην υπόλοιπη αυτή θαλάσσια Ελλάδα έχει ο θεός, είπαμε.

Αυτό που χρειάζεται για τα νησιά αυτά, και για να μη μπάζει η συμφωνία που λέγαμε στην αρχή, είναι από την εξαμύλια, να πάμε στη δωδεκαμύλια θαλάσσια Ελλάδα, στο συγκεκριμένο χώρο. Αυτή ήταν και είναι η επιβαλλόμενη, όσο επίσης και επείγουσα κίνηση, σύννομη άλλωστε προς το δίκαιο της θάλασσας, για να ακυρωθούν οι όποιες Τουρκικές επιθετικές κινήσεις και σχεδιασμοί, που τον τελευταίο καιρό είναι στο φόρτε τους.

Κατά τα άλλα, η απάντηση στο ερώτημα γιατί η Τουρκία καταγγέλλει μια συμφωνία που μπάζει, οφείλει να αναζητηθεί τόσο στο Τουρκικό πρωτόκολλο, με σήμα κατατεθέν το ταμάχι, όσο όμως και στη θόλωση που θεωρεί ότι διευκολύνει την εκ μέρους της πρόσβαση στα του Καστελόριζο.

Ένα ζήτημα που επαναφέρει την άμεση εκ μέρους της Ελλάδας ανάγκη για την επέκταση της Αιγιαλίτιδας ζώνης και των χωρικών υδάτων της ομάδας αυτής των νησιών, στα δώδεκα μίλια.

Μια πολιτική που θα συνδράμει στην επιστροφή της Τουρκίας στη θέση της, που δεν είναι άλλη από μια παρείσακτη{*} χώρα στην Ανατολική Μεσόγειο. Και έτερον ουδέν.

{} βλέπετε στο λεξικό της κοινής νεοελληνικής, ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη, Παρείσακτη: Αυτή που παρουσιάζεται κάπου απρόσκλητη, που δεν ανήκει, που δεν εντάσσεται οργανικά, αρμονικά σε έναν κοινωνικό χώρο,...ξένη.*

Νήες πλήρεις γαρ πόλις

Να γιατί η επέτειος της παλιγγενεσίας βρίσκεται στο Αιγαίο, καθώς και στην Ανατολική Μεσόγειο

Των Χρήστου Κηπουρού και Πασχάλη Χριστοδούλου {*

Υπάρχει όντως μια μεγάλη διαφορά ανάμεσα στις τροφές και στα λόγια. Οι προς βρώση τροφές χρειάζονται να μασώνται καλά, το εντελώς αντίθετο όμως οφείλει να ισχύει για τα λόγια. Αυτά δεν χρειάζεται να μασώνται. Ειδικά οι μασημένες τροφές, παρόλο που παλαιόθεν κυριαρχούν στο Ελλαδικό πολιτικό πεδίο, δεν είναι προς κατανάλωση, όπως το ίδιο ακριβώς οφείλουν να κάνουν και τα μασημένα λόγια. Αν υπήρχε μια σοβαρή πολιτική Ελλάδα θα είχε αποστείλει και τις δυο αυτές περιπτώσεις, στην απόσυρση.

Εμείς λοιπόν ούτε μασούσαμε τα λόγια ούτε καταναλώναμε μασημένες τροφές, όταν γράφαμε ότι η συμφωνία με την Αίγυπτο μπάζει από τρεις μεριές {1}. Αυτό γιατί λέγαμε τα πράγματα με το όνομά τους.

Γιατί τα λόγια τα δικά μας τα αμάσητα παραπέμπουν αλλού. Στο ότι η τμηματική διάσταση της συμφωνίας μπάζει από τη θαλάσσια έκταση των τριών νησιών του Καστελόριζου, ανοίγοντας παράλληλα μια θαλάσσια τρύπα μέσα στην οποία πάει να πέσει, ολόκληρο το σύμπλεγμα. Και ότι ο θαλάσσιος χώρος, ανάμεσα στον 28ο έως και τον 32ο μεσημβρινό, απειλείται με γκριζάρισμα, ιδιαίτερα μετά από τις Αιγυπτιακές προς την Τουρκία διευκρινήσεις.

Όσον αφορά τώρα τη δεύτερη μεριά, και τα της μέσης γραμμής, με την **άνιση και άδικη σύσταση κάθετης ιδιοκτησίας**, όπως λένε οι συμβολαιογράφοι, αφήνει όχι και ευκαταφρόνητες θαλάσσιες τρύπες και μειούμενες κατά το δοκούν, επήρειες των νησιών. Από το Καστελόριζο, που το αφήνει μακράν εκτός, έως την Κρήτη και τη Ρόδο, καθώς και στα μεταξύ των δυο τους, παρεμβαλλόμενα νησιά. Την Κάσο και την Κάρπαθο. **Η κατηφόρα της καμπύλης Α,Β,Σ,Δ και Ε, βοά {Χάρτης Α'}**.

Καλούμε οποιονδήποτε υπεραμύνεται της συμφωνίας, μιλώντας μάλιστα για το διεμβολισμό και την ακύρωση του, παρανομοτάτου όπως λέμε εμείς, Τουρκολιβυκού μνημονίου, να πει τι μπορεί να πράξει η χώρα, αν η Τουρκία προχωρήσει μετά της εταιρίας πετρελαίου, στις εξαγγελθείσες έρευνες, ανατολικά της Ρόδου και του 28ου μεσημβρινού, και σε απόσταση λίγο μεγαλύτερη από τα έξη μίλια {χάρτης Β'}

Λαμβανομένων υπόψιν αυτών, η αναπαραγωγή τηλεοπτικών παρουσιών περί τη συμφωνία με την Αίγυπτο, που τελικά παραπέμπουν σε μασημένες τροφές, φυσικά και δεν δημιουργεί δίκαιο. **Το ηθικό δίκαιο το δημιουργεί η επιβεβαίωση**. Και όχι τα μπαλαμούτια, από τα οποία βρίθει η συμφωνία, όσο και οι αντιπολιτεύσεις, που την εκλαμβάνουν ως πλυντήριο για τις αμαρτίες τους.

Με όχημα την επιβεβαίωση αυτή, επαναφέρουμε την πρόταση να συγκληθεί άμεσα η Βουλή και να προχωρήσει ομόφωνα στην, σύμφωνα άλλωστε και με το δίκαιο της θάλασσας, ψήφιση της επέκτασης της αιγιαλίτιδας ζώνης στη συστάδα των πέντε νησιών, στα 12 ναυτικά μίλια {βλ. PDF}.

Ας απειλεί και ας αφρίζει ο επίδοξος να πλασαριστεί μεταξύ των δύο Μωάμεθ, ως ο Μωάμεθ Γ΄, ο Ερντογάν. Πέραν της μεγαλύτερης στον κόσμο ματαιοδοξίας του, μετά της ιεροσουλίας, το πολύ να εγκολπώνεται ιδέες που του γυαλίζουν το μάτι. Κάτι λέει γι αυτό σχετική παροιμία. Οι σημερινοί αφροί πάντως μετά των πράξεων στις οποίες προβαίνει, σχετίζονται τόσο με το γνωστό ταμάχι, όσο και με ότι επιθυμεί τα πάντα. Όπως π.χ. τη **θόλωση** στα του Καστελόριζου, με επόμενο βήμα το γκριζάρισμα της ευρύτερης περιοχής. Εξ ων και ο απόπλους του ενός σειсмоγραφικού νοτίως του, ενώ το άλλο βρίσκεται ήδη στην Κυπριακή ΑΟΖ.

Αν δε η Τουρκία προχωρήσει περαιτέρω, παραβιάζοντας κυριαρχικά δικαιώματα, τότε η Ελλάδα, πέραν της αμυντικής απόκρουσης των εισβολών, σε **συνθήκες θαλάσσιου Έβρου**, εμπνεόμενη και εμπνεύουσα την Εθνική Άμυνα και τους πολίτες, με βάση το ότι **“νήες πλήρεις γαρ πόλις”**, όπως θα έγραφε, αν ζούσε σήμερα ο Θουκυδίδης, οφείλει να προβεί στην επέκταση των δώδεκα ναυτικών μιλίων **καθ άπασα την Επικράτεια**. Αυτό είναι το νέο “μολών λαβέ”.

Όσο για το “μολών λαβέ” του Ελληνισμού, με τη συνδρομή του δωδεκαμίλιου συμπλέγματος του Καστελόριζου, στη διαλεύκανση και τη **λεύκανση του γκριζαρίσματος** της Ανατολικής Μεσογείου, όφειλε να αναζητηθεί στη **συνομολόγηση της χρονίζουσας ΑΟΖ**, μεταξύ Ελλάδας και Κύπρου. Πέραν της ανάληψης **στην ευρύτερη περιοχή**, των ευθυνών της πρώτης, απέναντι στη δεύτερη. **Να γιατί η επέτειος της παλιγγενεσίας βρίσκεται στο Αιγαίο, καθώς και στην Ανατολική Μεσόγειο.**

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Χάρτης Α΄, όπου αποτυπώνεται η οριοθέτηση της ΑΟΖ Ελλάδας Αιγύπτου,

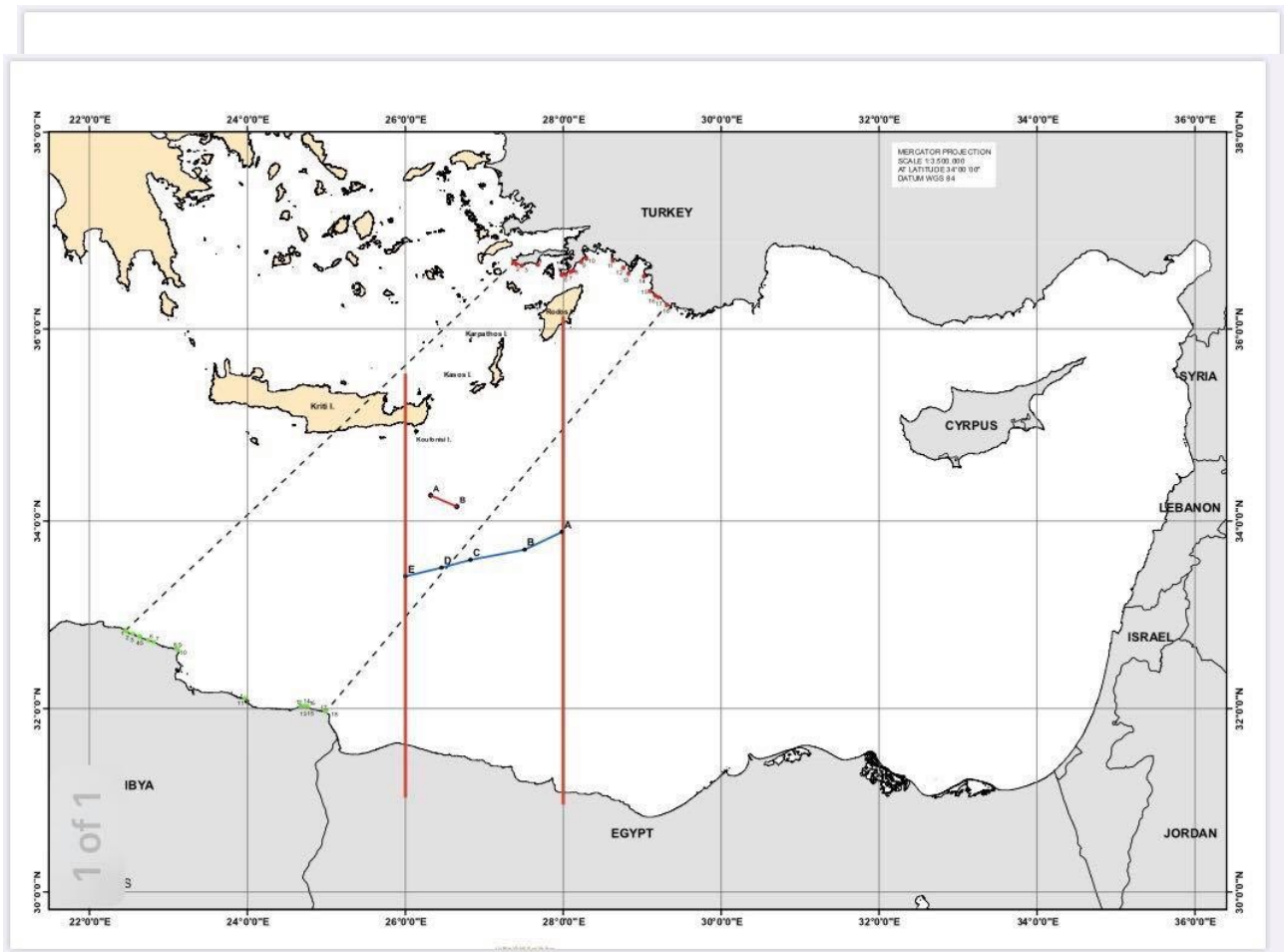
Χάρτης Β΄, Με κόκκινους κύκλους φαίνονται οι θέσεις στα έξη μίλια, από Ρόδο, Κάρπαθο και Κρήτη, όπου η Τουρκία εξήγγειλε έρευνες υδρογονανθράκων,

{1} βλ. *militaire.gr*. κείμενο των συγγραφέων, *Η συμφωνία με την Αίγυπτο μπάζει από τρεις μεριές*, Θράκη 7 Αυγούστου 2020,

{*} Ο πρώτος διετέλεσε Βουλευτής Έβρου {1993-2000}, ο δε δεύτερος, Δήμαρχος Σουφλίου {1994-1998},

Θράκη, 10 Αυγούστου 2020,

Χάρτης Α΄,

Χάρτης Β΄,

Μεγίστη, η κυρά της Ανατολικής Μεσογείου

Γράφει ο Χρήστος Κηπουρός

Το Πρώτο είναι η μέγιστη γεωοικονομική αξία του νησιού. Και επειδή εκτός από πάρα πολύ μεγάλη είναι πάρα πολύ σπουδαία, μπορούμε να την πούμε **παμμέγιστη**. Γιατί δεν υπάρχει άλλο νησί ή πιο σωστά, άλλο νησιωτικό σύμπλεγμα, με 13, αν όχι 14 νησιά, στην Ανατολική Μεσόγειο, που να έχει τόσο σημαντικά γεωοικονομικά προσόντα. Λες και για αυτό το λόγο το Καστελόριζο ονομάστηκε “Μεγίστη”. Μόνο που επί τόσες πολλές δεκαετίες, την αξία αυτή, το κράτος μετά των κρατικοπολιτικών ανθρώπων του, την αγνοούσε, όταν δεν την περιφρονούσε. Ένας μάλιστα εξ αυτών, εξήγγειλε από εκεί, τον καταστρεπτικό σχεδιασμό του, στο κάθε άλλο παρά σωτήριο έτος 2010, προσβάλλοντας βάνουσα το νησί, εν αγνοία μάλιστα των Καστελοριζιτών, για το τι θα έλεγε.

Αν και μπορούσα να την κατηγοριοποιήσω, όμως δεν θα το κάνω. Ο λόγος για την όντως **μέγιστη αντίθεση** της προηγούμενης εικόνας. Από τη μια, ένα από **τα ομορφότερα τοπία**, και από την άλλη, **η συσσωρευμένη ασημιά του μνημονίου**, όπως και όσα μνημόνια ακολούθησαν, με **την τόσο μεγάλη ύβρη** προς την ιστορία.

Τέτοια ύβρη, με την αρχαιοελληνική έννοια του όρου, αποτελεί και η **μειωμένη πατριδογνωσία** άλλων πολιτικών προσώπων, για το Αιγαίο και τη θαλάσσια Ελλάδα. Όπως, λόγου χάρη, το ότι “το Καστελόριζο δεν ανήκει στο Αιγαίο”. Ας μην επεκταθώ στα του Βόρειου Αιγαίου. Απλά, καλά είναι οι κομματικοί οργανισμοί εκτός από τα Αγγλικά, να προωθήσουν την εκμάθηση της γεωγραφίας.

Το Δεύτερο είναι η μέγιστη απειλή: Το ότι η Τουρκία ορέγεται μια νέα Ίμβρο στο Καστελόριζο, παραπέμπει στο τι κάνει νιάου νιάου στα κεραμίδια. Ας μη σπεύσουν λοιπόν ημεδαποί τινές να μας ψέξουν. **Είτε είναι θιασώτες μιας Εθνικής Άμυνας-σεκιούριτι είτε φιλοκεμαλιστές.** Μακριά από εμάς η χασολαγνεία. Πάντως όταν απέρριψαν το γραπτό μας, περί του τι ορέγεται η Τουρκία, για να απαντήσουμε, χρησιμοποιήσαμε μια παράφραση από αρχαιοελληνική ρήση, λέγοντας: **“μαυρίστε το μεν, διαβάστε το δε”**.

Και εφόσον εθνικό είναι το αληθές, πρέπει να το γνωρίζουμε. Η γνώση, του τι έχει στο μυαλό της η γειτονική χώρα, δεν αποτελεί κινδυνολογία αλλά την ευκαιρία να βρεθεί πιο εύκολα **γιατρικό**. **Το γεωοικονομικό, πολιτικό και ηθικό σπαθί**, ώστε να κόψει το γόρδιο δεσμό που από πολλών αιώνων, βρίσκεται στη Φρυγία. Από την ανάσχεση της Τουρκικής επιθετικότητας, έως την εύλογη στήριξη προς τους εκεί ιστορικούς λαούς που αγωνίζονται για Ελευθερία και Δημοκρατία.

Το Τρίτο είναι η μέγιστη πολιτική ευθύνη: Ο λόγος είναι για τη συμμόρφωση προς το δίκαιο της θάλασσας και **το γιατρικό των δώδεκα ναυτικών μιλίων**. Και ας αφρίζει ο Μωαμεθανίζων Ερντογάν. Φοβάται και για αυτό φωνασκεί κάθε τόσο, επαναλαμβάνοντας τα λόγια και τους υπολογισμούς υπαλλήλων του, γύρω από τις χιλιομετρικές αποστάσεις. Τα 2km από τα Μικρασιατικά παράλια και τα 580 km, από την Πελοπόννησο, με την επιλεκτική του όραση, να μην τον επιτρέπει να δει τη Ρόδο. Γι αυτό επιθυμεί η μέτρηση να γίνει από τη Λακωνία.

Ένα άλλο γιατρικό ακούει στο όνομα: **“Ελλαδική ΑΟΖ”**, ο καθορισμός της οποίας με την Κύπρο, και με ταυτόχρονη και πλήρη ανάκτηση κάθε περίπτωσης απώλειας επήρειας του Καστελόριζου, αν και έπρεπε να έχει γίνει προ πολλού, **σκόνταψε στη χρόνια ολιγωρία**.

Η οποία λίγο θέλει να εξελιχθεί σε **μεγίστη εθνική ντροπή, αν παραμείνει το γκριζάρισμα, από τον 28ο ως τον 32ο μεσημβρινό, μετά και τα πρόσφατα χαϊρία της συμφωνίας με την Αίγυπτο.** Γιατί τόσο το “**κείται μακράν**”, όσο το “**κείται εκτός**”, και κυρίως το “**μακράν εκτός**”, μόνο από **εξελληνικά κέντρα, μπορούν να εκπορεύονται.**

Γιατρικό επίσης θα ήταν το πόρισμα της διακομματικής επιτροπής, ειδικά για το σύμπλεγμα των νησιών του Καστελόριζου, μετά του αναπτυξιακού. Όμως η πρότασή μας για τη διακομματική επιτροπή, υποβλήθηκε μεν, προσέκρουσε δε, στους βαρήκοους της Πλατείας Συντάγματος.

Τέλος, τιμής ένεκεν προς το Καστελόριζο, διατυπώσαμε προχθες την πρόταση {1} **να υπάρξει συνονόματο ερευνητικό σειсмоγραφικό σκάφος, που να μπορεί να ερευνά νόμιμα στην Ανατολική Μεσόγειο.** Και που οι εφοπλιστές της χώρας δεν θα δυσκολευτούν να το προμηθευτούν και να το δωρίσουν στο Ελληνικό κράτος. Μόνο που **εάν το νέο αυτό “Καστελόριζο” δεν αποτελέσει αντικείμενο ενδιαφέροντος, ας όψεται η χρόνια διακομματική Αθηναϊκή τύφλωση.**

Η οποία όταν αντιμετωπιστεί, και πλέον η Ελλάδα θα βλέπει την κυρά της Ρω μετά του τίτλου της, ως ονομασία προέλευσης, **εμπνεόμενη από την ίδια, επίσης από την πολιτική γεωοικονομία, τη γεωοικονομική Δημοκρατία καθώς και την ανάγκη αποκατάστασης της ιστορίας, τότε αυτό που χρειάζεται να κάνει, είναι να αναγνωρίσει στο πρόσωπο της Μεγίστης, αυτό που είναι πράγματι: Η κυρά της Ανατολικής Μεσογείου.**

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

{1}, βλ. *mignatiou.com*, 15 Αυγ. 2020, κείμενο του Χρήστου Κηπουρού, Το Ελληνικό ερευνητικό σκάφος να ονομαστεί “Καστελόριζο”,

Θράκη 16 Αυγούστου 2020,

Στο Καστελόριζο οφείλει άμεσα να γίνει Συνεδρίαση της Βουλής

*“Μια γκριζαρισμένη Ανατολική Μεσόγειος χρειάζεται
το συντομότερο έναν θαλάσσιο Έβρο, για καβαλιέρο”*

Των Χρήστου Κηπουρού και Πασχάλη Χριστοδούλου {}*

Εισαγωγή

Για την ονομασία της Μεγίστης δεν υπήρξε ποτέ αμφισβήτηση, ως προς την Ελληνικότητά της. Ούτε βέβαια για την, από την αρχαία ακόμη εποχή, χρήση της, λόγου χάρη, από τον Γεωγράφο Στράβωνα με τη φράση: **“ή πόλις ή τῶν Ξανθίων ἐστὶ μεγίστη”**.

Όμως έχει πλάκα η Τουρκική ονοματολογία. Και άντε το **“Kizilhisar”** που χρησιμοποιούν κάποιοι Τούρκοι για το Καστελόριζο, ας πούμε ότι σχετίζεται με την Ιταλική ετυμολογία και το **“κόκκινο κάστρο”**. Αφού το μεν **“Kizil”** στα Τουρκικά σημαίνει το κόκκινο, το δε **“Hisar”** το κάστρο. Όπως δηλαδή στα Ιταλικά που το **“rossa”** σημαίνει το κόκκινο και το **“castello”** που σημαίνει το κάστρο. Ίσως γι αυτό και στα Ελληνικά η λέξη **“Καστελόριζο”**, γράφονταν με δύο λάμδα.

Το ζήτημα είναι τι όνομα είναι το **“Meis”**, όπως την έλεγαν οι Οθωμανοί, και όπως τη λέει και ο Ερντογάν. **Μήπως είναι ολίγη από “Μεγίστη”; Ή μήπως για να έχουν και οι Τούρκοι δυο ονόματα;** Ιδού η απορία.

Εκτός και αν είναι παράφραση της λέξης **“Μαγιάς”** όπως την ονόμαζαν οι Άραβες. Γιατί στα Τουρκικά, η Μεγίστη παραπέμπει στη φράση **“çok büyük”**. Που λοιπόν αυτό, και που το άλλο, το **“Meis”**; Εκτός και αν ο Τούρκος Πρόεδρος έμαθε τα Greeklish, μια και δεν ομιλεί κάποια ξένη γλώσσα, και να πρόκειται για την προσωπική αντωνυμία της Ελληνικής Δημοτικής: Το **“Μεις”**.

Κυρίως θέμα

Εκείνο που θέλουμε να τονίσουμε με την ευκαιρία της υπόθεσης του πρώην πλέον Συμβούλου Εθνικής Ασφαλείας κ. Διακόπουλου, είναι ότι **τα Μαξίμου λένε πάντα ψέματα**. Και το προχθεσινό Μαξίμου, και το χθεσινό, όσο και το σημερινό. Και δεν χρειάζεται η χρήση ψευτόμετρου. Ούτε προτιθέμεθα να ασχοληθούμε με όλα αυτά. Για τα σημερινά όμως τεκταινόμενα στην Ανατολική Μεσόγειο, οφείλουμε να πούμε μερικά πράγματα.

Η “έρευνα” του Τουρκικού ερευνητικού σκάφους μέσα στην Ελλαδική υφαλοκρηπίδα **δεν συνιστά μόνο εισβολή**. Παράλληλα η Τουρκία, κάνοντας χρήση των μεγάλων κενών της συμφωνίας Ελλάδας-Αιγύπτου, που κατά τα άλλα την κατηγορεί, καθώς και με βάση τις δικές της εξαγγελίες, συμβάλει στο **γκριζάρισμα, αν όχι στο στιγματισμό όλης της ζώνης των τεσσάρων μεσημβρινών. Από τον 28ο, έως τον 32ο**. Με το σύμπλεγμα του Καστελόριζου να επιθυμεί να το θέσει **και εκτός και μακράν**. Και από πάνω να βγαίνουν και εν πολλαίς αμαρτίαις περιπεσόντες ημεδαποί, και να τα αναμηνυκάζουν όλα αυτά.

Επιπλέον θα τρίζουν τα κόκαλα του Ηροδότου, **όταν η ομώνυμη λεκάνη, η πιο πλούσια περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου σε υδρογονάνθρακες, αλλάζει χέρια**. Και μάλιστα, με την Ελληνική υπογραφή. Πάντως, αν ο πατέρας της ιστορίας έβλεπε τι είδους καμπύλη Α,Β,С, D, E, υπέγραφε η πατρίδα του, θα αποποιούνταν κάθε τίτλο. Ούτε το πατέρας θα κρατούσε ούτε κάτι άλλο.

Δε λέμε, είναι φίλη η Αίγυπτος. Όμως φιλάτη οφείλει να είναι η Ελλάδα.

Γι αυτό λοιπόν είναι επιτακτική η ανάγκη για τέσσερις τουλάχιστον πολιτικές, έστω και τώρα:

Πρώτον, η άμεση ψήφιση από την Ελληνική Βουλή της επέκτασης των 12 μιλίων, στη συστάδα των πέντε Ελληνίδων νήσων: Μεγίστη, Ρόδο, Κάρπαθο, Κάσο, και Κρήτη {βλ. PDF, ΕΚΔΟΣΗ Ε'}, εν όψει των επόμενων Τουρκικών ερευνών για υδρογονάνθρακες. Να εξαναγκαστεί η Τουρκία να αναθεωρήσει την απόσταση των έξι μιλίων, από Ρόδο, Κάρπαθο και ίσως και από τη Νότια Κρήτη ή το Καστελόριζο. Αφού όταν εκδοθεί νέα NAVTEX, θα είναι αργά, μια και ήδη θα προσιωνίζεται σειρά νέων εισβολών. Και όχι μόνον.

Βλέπαμε το κείμενο της κύρωσης από την Ελληνική Βουλή του δικαίου της θάλασσας που το ψηφίσαμε στις 31 Μαΐου 1995, και λέμε ότι για έναν επιπλέον λόγο θα έψαχνε σήμερα με το φανάρι του ο Διογένης, μέρα μεσημέρι. Και θα ψάχνει για πολύ ακόμη γιατί δεν απέμεινε κανένας Βουλευτής που να υπερασπίζεται τα 12 μίλια. Κρίμα που κάποιοι εξ αυτών είναι και πανεπιστημιακοί. Η γλώσσα τους ροδάνι αλλά για τη ταμπακιέρα λέξη. Τόσο από την Κυβέρνηση, με τα Μέσα να τους προσφωνούν παγίως με τη διπλή τους ιδιότητα, όσο όμως και από την Αντιπολίτευση. Μείζονα και Ελάσσονα.

Δεύτερον, η κίνηση διαδικασιών εθελοντικής χρηματοδότησης, κυρίως εξ εφοπλιστών, για την προμήθεια Ελληνικού ερευνητικού σειсмоγραφικού σκάφους για τους υδρογονάνθρακες, ως αντίπαλο δέος, αν μη τι άλλο, του Τουρκικού σκάφους.

Τρίτον, η άμεση ανακήρυξη κοινής ΑΟΖ με την Κύπρο, αφού από τα πριν θα έχει διευκρινιστεί πλήρως προς εχθρούς και φίλους ότι δεν πρόκειται να γίνει κάποιο σκόντο στην επήρεια του συμπλέγματος του Καστελόριζου. Κάτι που θα αποτελέσει και ένα πρώτο βήμα ώστε η Μεγίστη να αρχίσει να αναδεικνύεται σε κυρά της Ανατολικής Μεσογείου. Και όχι σε κάποιο ρετάλι της.

Γιατί αν δεν εξασφαλίσουμε ως χώρα την ακεραιότητα της επήρειας αυτής, και περιμένουμε τις παρενέργειες, τόσο της συμφωνίας με την Ιταλία, όσο κυρίως με την Αίγυπτο, με τις επήρειες των νησιών, να δωρίζουν τις θαλάσσιες εκτάσεις, όπως, λόγου χάρη, στη λεκάνη του Ηροδότου, χωρίς να παίρνουν μια σταγόνα ύδατος, τότε ζήτω που κάηκε και η Μεγίστη, όσο και η θαλάσσια Ελλάδα ολόκληρη.

Τέταρτον, να πειστούν οι έχοντες, από τους κατέχοντες την πολιτική Ελλάδα, με τους ζώντες τε και τεθνεώτες πλοιοκτήτες, μετά των ιδρυμάτων των εξ αυτών δεύτερων, αντί να σπαταλούν τα αποθεματικά των ταμείων, σε κάθε τύπου άσκοπες χορηγίες, να συμβάλουν στην αγορά ενός γεωτρύπανου. Είναι μέσα στις δυνατότητές τους. Να συμπληρωθεί έτσι, το τόσο πολύ αναγκαίο Ελληνικό ερευνητικό σετ-πρόκριμα για την επιστροφή της Ελλάδας στην Ανατολική Μεσόγειο.

Επίλογος

Όλες αυτές οι πράξεις θα κατατείνουν να γεμίσουν με αξιοπρέπεια όχι μόνο την ένστολη Ελλάδα σε ξηρά, αέρα και θάλασσα, αλλά και όλον τον Ελλαδικό,, Κυπριακό και Παγκόσμιο Ελληνισμό.

Τηρουμένων δε των αναλογιών με τα του Έβρου και την επιτυχή αμυντική απόκρουση της ένστολης Ελλάδας, κατά την περασμένη άνοιξη, απέναντι στις ήπιες εισβολές των διακινηθέντων από την Τουρκία προσφύγων και μεταναστών, στα Ελληνοτουρκικά σύνορα, δεν είναι ανέφικτο

το όραμα, για ένα λευκαντικό, θαλάσσιο, γεωοικονομικό Έβρο, στη γκριζαρισμένη Ανατολική Μεσόγειο.

Τέλος, πέραν της μεγάλης εθνικής και ψυχικής ανάτασης, **οι προτεινόμενες πολιτικές** θα μπορούν να έχουν πολύ καλύτερη τύχη, εάν για τους προφανείς επείγοντες λόγους, γίνει δεκτή η πρόταση: **Η Βουλή να συνεδριάσει άμεσα, και εν ολομεία, στο Καστελόριζο.**

Υστερόγραφο

Αρκεί να μην έχει την τύχη της, πρώτης εκτός των Αθηνών, συνεδρίασης της 50μελούς Διαρκούς Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας της Βουλής, που πραγματοποιήθηκε στο Διδυμότειχο, τον Ιούνιο του 1998. Δική μας η πρόταση και τότε, δική μας όμως κι η ευθύνη που δεν ζητήσαμε από τους τότε Κυβερνώντες να τα μαζέψουν και να φύγουν. Μόνο που σήμερα το “μαζέψτε τα και φύγετε” οφείλει να επεκταθεί διακομματικά. Να περιλάβει όλα τα μέλη της νέας διακομματικής για τη Θράκη. Ιδού πεδίο δόξης λαμπρό για τους Θράκες συμπατριώτες, να το απαιτήσουν.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Εικόνες Α' & Β', χάρτες Καστελόριζου, πηγή, Wikipedia, Αρχεία: Kastelorizo.svg & MegistiWW.jpg,

{*} Ο πρώτος διετέλεσε Βουλευτής Έβρου {1993-2000}, ο δε δεύτερος, Δήμαρχος Σουφλίου {1994-1998},

Θράκη, 20 Αυγούστου 2020,

Χάρτης Α'

Χάρτης Β΄.

Ούτε ναι ούτε παρόν ούτε όχι: Η συμφωνία με την Αίγυπτο, να πάει από εκεί που ήρθε.

Αν υπάρχει λευκαντικό για τη γκριζαρισμένη Ανατολική Μεσόγειο, είναι ο φράχτης του θαλάσσιου Έβρου, από τη Στρογγύλη ως την Παλαιόχωρα

*Των Χρήστου Κηπουρού και Πασχάλη Χριστοδούλου {**

Όσο μακριά είναι από εμάς η ηττολαγνεία, άλλο τόσο είναι η πολεμολαγνεία. **Αν ο πόλεμος είναι η συνέχιση της πολιτικής με άλλα μέσα, όπως έλεγε ο Κλαούζεβιτς, εμείς εμμένουμε στην πολιτική, χωρίς όμως τα άλλα μέσα.** Με προτεραιότητα στη μορφωτική διάσταση, όσο και στην ηθική. Και κυρίως στην πολιτική ως τέχνη, ώστε να θυμηθούμε και τον ορισμό του Θράκα συμπατριώτη μας Δημόκριτου, που τη θεωρούσε σαν την πιο σπουδαία.

Όταν εγκωμιάζουμε **το φράχτη του Έβρου**, εννοείται ότι αυτό **παραπέμπει απευθείας στην επιτυχή αμυντική απόκρουση της ένστολης Ελλάδας.**

Που είδαν τον πόλεμο κάποιοι, και έσπευσαν να τον ταυτίσουν με το φράχτη του Έβρου; **Ποιος κινδυνολογεί επί του προκειμένου;**

Δηλαδή τι έπρεπε να κάνει η Ελλάδα στον Έβρο; Να πει: **ορίστε, περάστε**, όπως υπονόησαν με γραπτό-δώρο στον Ερντογάν, κάποιοι συριζογενείς; Κι όπως τα ίδια κάνουν και σήμερα, λέγοντας ότι η ολοκλήρωση του φράχτη θα ανεβάσει τις αμοιβές των διακινητών; Ή μήπως έπρεπε να κάνει τα ίδια και ο ένστολος Ελληνικός στόλος του Αιγαίου, στην Ανατολική Μεσόγειο;

Αυτό που κάνει το πολεμικό ναυτικό, και που λέμε και εμείς να γίνει, κινείται αντιδιαμετρικά και σημειωτικά. Ο φράχτης του Έβρου, που είδαμε πόσο χρήσιμος και αποδοτικός αποδείχτηκε, μπορεί επίσης να εφαρμοστεί στην Ανατολική Μεσόγειο.

Όπου αν προσφέρει κάτι, αυτό αφορά στην άμυνα των πέντε Ελληνίδων νήσων. Γιατί ως τώρα γνωρίζαμε το φράχτη του Έβρου σκέτο. Από τις Καστανιές ως το Δέλτα του Έβρου. Να λοιπόν που ήρθε η ώρα να γνωρίσουμε και **το φράχτη του θαλάσσιου Έβρου. Από τη νήσο Στρογγύλη μέχρι την Παλαιόχωρα Κρήτης, μήκους 407 ναυτικών μιλίων και πλάτους 12 μιλίων {βλ. PDF, 12 ν.μ.} & {Χάρτες Α' & Β'}.**

Στο νότο παντού, και στο βορρά όπου αυτό θα είναι δυνατόν, με συνολική έκταση περί τα 40.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα, και **περίπου το μισό της εδαφικής έκτασης της Ηπειρωτικής Ελλάδας!**

Στο σημείο αυτό οφείλουμε να πούμε ότι **αποτελεί μεγάλη υποκρισία, αν όχι αποδοχή ομηρίας**, το να μιλάει κανείς για το Δίκαιο της θάλασσας, όταν αποσιωπά το σήμα κατατεθέν του, που δεν είναι άλλο από τα δώδεκα ναυτικά μίλια.

Από τη μια λοιπόν ο στόλος και από την άλλη ο φράχτης, που, πέραν της υπόλοιπης θαλάσσιας Ελλάδας, **συνιστούν ασπίδα προστασίας για τη Μεγίστη, τη Ρόδο, την Κάρπαθο και την Κάσο, μέχρι την Κρήτη, μετά του Νότιου Κρητικού Πελάγους.**

Η δεύτερη παρατήρηση είναι ότι τόσο ως προς την περίπτωση του Έβρου, όσο και σε εκείνη της Ανατολικής Μεσογείου, η **Ελλάδα είναι η αμυνόμενη, με την Τουρκία να είναι η, εμμέσως πλην σαφώς, επιτιθέμενη.**

Στον μεν Έβρο, με τις διακινήσεις προσφύγων και μεταναστών και τις πολλαπλές απόπειρες ήπιων εισβολών, στην δε Ανατολική Μεσόγειο, με τις κινήσεις των συνοδευτικών Τουρκικών φρεγατών για προστασία των επιχειρήσεων εισβολών του Τουρκικού ερευνητικού, μετά της παραβίασης των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων.

Παρόλα αυτά, συνεχίζει να υπάρχει μια κληρονομημένη ιστορικά εντύπωση: **Αν η Ανατολική Μεσόγειος βρέχει εν πολλοίς κάποιον, αυτός δεν είναι άλλος από τον παράκτιο Ελληνισμό.** Έτσι άλλωστε συνέβαινε επί δεκάδες αιώνες πριν, με την Οθωμανική εξαίρεση μερικών αιώνων, που κάθε τόσο κάνει λόγο ο Μωαμεθίζων Τούρκος Πρόεδρος, μετατρέποντας το βελόνι σε αλώνι.

Και ότι το **πρώτο που όφειλε από ετών η Ελλάδα, είναι η ολοκλήρωση της οριοθέτησης των θαλασσιών ζωνών, με την Κύπρο.** Και στην οποία σήμερα μπορεί μόνο τμηματικά να προβεί.

Με δεδομένη μάλιστα την ύπαρξη της τραυματισμένης έστω Κυπριακής Δημοκρατίας **στην καρδιά της Ανατολικής Μεσογείου, και με δεδομένες τις Ελληνίδες νήσους-εμπροσθοφυλακή** αλλά και σκάλα της Γηραιάς Ηπείρου, τείνουν να επιβεβαιώσουν την πιο πάνω διαπίστωση: **Την οραματική κυριότητα του Ελληνισμού.**

Τα Τουρκολιβικά μνημόνια, και οι γαλάζιες πατρίδες, μπορούν να πάνε από κει που ήρθαν. Δεν γίνεται ο παρείσακτος να μετατρέπεται σε επικυρίαρχο. Ούτε οι κατασκευές να γίνονται ιστορία.

Ανατολική Μεσόγειος ίσον Αμυνόμενος Ελληνισμός.

Μερικές λοιπόν επιπλέον πολιτικές χρειάζονται για μίαν ανάλογη με την του Έβρου εξέλιξη. **Αυτά που δεν χρειάζονται είναι τα σημεία όπου μπάζει η συμφωνία με την Αίγυπτο. Η οποία οφείλει να πάρει την άγουσα προς τα σκουπίδια της ιστορίας.** Μεταξύ άλλων γιατί η όποια ανακήρυξη νέας ΑΟΖ από την Ελλάδα, έπρεπε να έχει εξασφαλίσει την Αιγυπτιακή συγκατάθεση, σύμφωνα άλλωστε και με το σχετικό άρθρο της συμφωνίας.

Κατά τα άλλα, χρειάζεται η προμήθεια ενός Ελληνικού σετ για την έρευνα των υδρογονανθράκων. **Τόσο το ερευνητικό σκάφος {Εικόνα Γ'}, όσο και το γεωτρύπανο, αποτελούν την πρώτη πράξη εξασφάλισης της ισορροπίας μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, στην περιοχή.**

Εκείνο δε που πρέπει να κλείσει επίσης, και να μη σέρνεται είναι η **μετά από την οριοθέτηση των θαλασσιών ζωνών, μεταξύ Ελλάδας και Κύπρου, προσκύρωση με τα πιθανά εκμεταλλεύσιμα εδάφη του Ανατολικομεσογειακού βυθού.** Οι Ελληνικές NAVTEX για έρευνες υδρογονανθράκων θα είναι το πρώτο βήμα για την πράξη αυτή.

Αν όμως η Ελλάδα ακολουθήσει την παραδοσιακή της πεπατημένη, όπως η χθεσινή, όσο και η σημερινή, τότε **τη γκριζαρισμένη Ανατολική Μεσόγειο, θα διαδεχθεί ο σταδιακός εκτουρκισμός.**

Ζητήματα που την τεχνική η Τουρκία γνωρίζει πάρα πολύ καλά. **Η Ελλάδα δεν χρειάζεται ούτε να φωνασκεί ούτε να εκλιπαρεί** δηλώσεις και στηρίξεις Ευρωπαϊκών θεσμών και προσώπων για την όποια καταγγελία ή προαναγγελία κυρώσεων που η Τουρκία θα τις γράφει εκεί που ξέρει. **Ούτε**

τις αμιγώς διά ίδιον όφελος, Γερμανικές διαμεσολαβήσεις, αλλά και αρκετές άλλες, είναι να τις υπολήπτεται κανείς. Και φυσικά ούτε να τις εκλογικεύει, όταν δεν τις προπαγανδίζει.

Όσο για τις κυρώσεις, αν οφείλει να υπάρξει μια κύρωση αυτή είναι η εναντίον εκείνων που τις εξήγγειλαν αλλά ουδέποτε εφήρμοσαν. Η μόνη δε σοβαρή κύρωση σε βάρος της Τουρκίας δεν είναι άλλη από την ακύρωση των σχεδίων της. Τόσο των γενομένων, όπως ήδη συνέβη με “τα Άγια τοις κυσί”, όσο και με τον απώτερο σχεδιασμό του εκτουρκισμού κάθε σπιθαμής της Ανατολικής Μεσογείου, και έξωσης, αν όχι αφανισμού, του εν αυτή Ελληνισμού.

Να στηριχθούμε λοιπόν στις δικές μας δυνάμεις, μετά των κάθε τύπου ενόπλων μορφών τους, θα ξαναέλεγε, αν ζούσε σήμερα ο Γέρος του Μοριά.

Η Τουρκία θα παραμείνει αυτή που είναι. Και η δύση θα συνεχίσει να μασάει τα λόγια της. Το θέμα είναι η Ελλάδα να μην παραμείνει αυτή που είναι. Αυτό είναι το ζητούμενο.

Πέραν από την ανάσχεση του Τουρκικού επεκτατισμού, η έμπρακτη αλληλεγγύη και στήριξη των λαών της Ανατολικής Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής που αγωνίζονται για Ελευθερία και Δημοκρατία, είναι το κλειδί. Το ζητούμενο, που λέγαμε.

Η Ανατολική Μεσόγειος μπορεί να αποδειχθεί πολύ πιο φιλική, αν όχι Ελληνική, από άλλες θάλασσες.

Όσο τώρα για τον Ερντογάν, ναι μεν δεν είναι απομονωμένος ούτε είναι στα σχοινιά, όμως το ότι είναι για δέσιμο, δεν χωράει καμιά αμφιβολία. Διαφορετικά δεν θα ανακάλυπτε τόσα κουφά που εκστομίζει καθημερινά και που ο πολιτισμένος κόσμος μπορούσε εύκολα το συγκεκριμένο ψηλό, να τον πάρει στο ψιλό. Και γιατί δεν υπάρχει καλύτερη πολιτική, από τη χλεύη προς τους φασίστες.

Ανέκαθεν η Τουρκία εποφθαλμιούσε Ελληνικά εδάφη, όμως ο Ερντογάν το θέμα αυτό, όχι μόνο το αναπαρήγαγε και το διεύρυνε αλλά επίσης το επεξέτεινε ως το Θεό. Από την Αγία Σοφία μέχρι τη Μονή της Χώρας. Και δεν ξέρουμε τι άλλο θα επακολουθήσει και πότε θα ανακοινώσει νέες παράνομες NAVTEX ή επεκτάσεις τους ή οτιδήποτε άλλο.

Ξέρουμε όμως ποιους ιστορικούς λαούς οι οποίοι αγωνίζονται για Ελευθερία και Δημοκρατία, μπορούμε να εμπιστευόμαστε, και με ποιους τρόπους να τους συνδράμουμε. Η αλληλεγγύη στα δικαιώματα των ιστορικών λαών δεν χρειάζεται ούτε δημόσιους κήρυκες ούτε τελάληδες. Μορφωτική, πολιτική και ηθική επάρκεια χρειάζεται.

Τρία ανθρώπινα δημιουργήματα και αγαθά, αλλά με τη χθεσινή, όσο και τη σημερινή πολιτική Ελλάδα, να υποφέρουν από χρόνια ανεπάρκεια. Και που γι αυτό, αντί των ιδεών για το Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο θάλασσα, να θυμίζουν τη Νεκρά θάλασσα. Η οποία, εξ αιτίας της δεκαπλάσιας περιεκτικότητας σε άλας, αλλά και σύμφωνα με το “ουδέν κακόν αμιγές καλού”, ερμηνεύει καλύτερα από κάθε άλλον, το φαινόμενο της ευχερέστερης επίπλευσης {Εικόνα Δ'}

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Χάρτες Α' & Β", Χάρτης Καστελόριζου μετά της Στρογγύλης, καθώς και ο ευρύτερος χάρτης, μετά της Κρήτης, Πηγή: wikipedia.org,

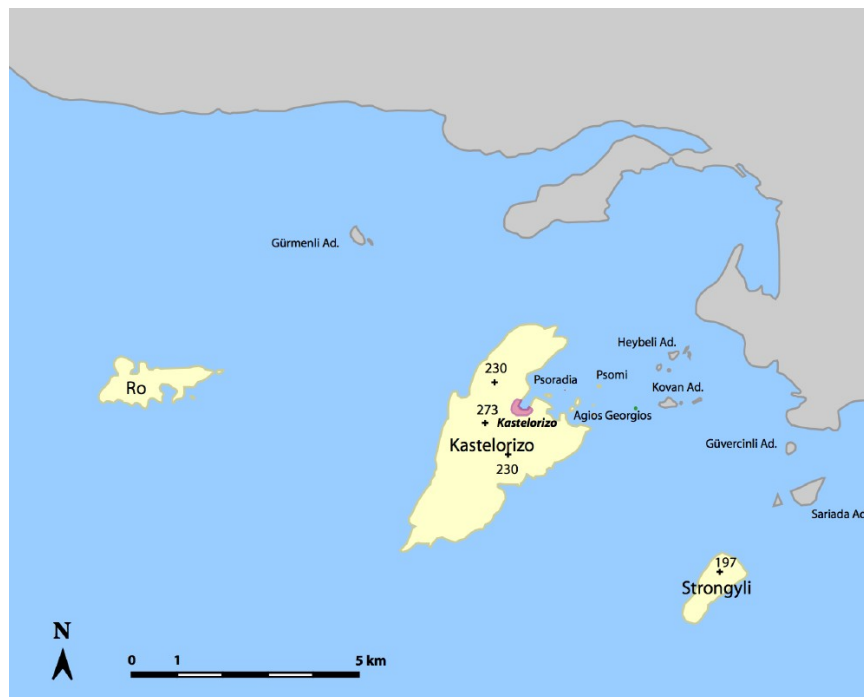
Εικόνα Γ', Παρόμοιο θα μπορούσε να είναι το ερευνητικό σκάφος, ονόματι Καστελόριζο

Εικόνα Δ', Οι εικονιζόμενες επιπέδουσες στη Νεκρά θάλασσα, μπορούν να είναι η συμπολίτευση και η αξιωματική αντιπολίτευση. Οι ελάσσονες εκδοχές φαίνονται στο βάθος. πηγή: kimkim.com

{*} Ο πρώτος διετέλεσε Βουλευτής Έβρου {1993-2000}, ο δε δεύτερος, Δήμαρχος Σουφλίου {1994-1998},

Θράκη 25 Αυγούστου 2020,

Χάρτες Α' & Β',

Εικόνες Γ' & Δ',

Το Καστελόριζο, η Ίμβρος, η Τένεδος και γιατί ο Μπορέλ δεν μπορεί

*Δήλωση των Χρήστου Κηπουρού και Πασχάλη Χριστοδούλου {**

Την πρόβλεψη ότι το Τουρκικό ερευνητικό θα πήγαινε στο Καστελόριζο, αν δεν υπήρχε θαλάσσιος Έβρος στην περιοχή, την είχαμε κάνει από την πρώτη στιγμή. Και μάλιστα τονίζαμε ακόμη από τον τίτλο: **Αν δεν υπάρξει θαλάσσιος Έβρος, η νέα έρευνα του “Ορούτς Ρέις”, θα γίνει στο λιμάνι της Μεγίστης {1}**. Του Καστελόριζου.

Για άλλη μια φορά όμως ηχούν επιβεβαιωτικά τα λόγια του Γέρου του Μοριά. Το να στηριχθούμε στις δικές μας δυνάμεις.

Είτε πρόκειται για τις ένοπλες δυνάμεις είτε για τις οικονομικές δυνατότητες της χώρας είτε για τη μορφωτική και ηθική διάσταση της πολιτικής. Και το πλέον σημαντικό, **η στήριξη και στις τρεις πιο πάνω εκδοχές**.

Μια τέτοια επεξεργασμένη πολιτική, αν αποκτήσει η Ελλάδα ένα ερευνητικό σειсмоγραφικό σκάφος, είναι να κηρύξει NAVTEX σε απόσταση έξι μιλίων και κάτι, δυτικά των Θρακικών Σποράδων, της Ίμβρου και της Τενέδου. Το λέμε αυτό όχι μόνο για την προϊδέαση που κάνει η γειτονική προς τη Σαμοθράκη, Λαδοξέρα αλλά και γιατί θα έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον η Τουρκική αντιμετώπιση του Ελληνικού σχεδιασμού και εγχειρήματος.

Από τη στιγμή δε που η Τουρκία τόσο προς τον Εύξεινο, όσο και προς τα Μικρασιατικά παράλια στην Ανατολική Μεσόγειο, έχει από ετών επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα στα δώδεκα μίλια, θα έχει ενδιαφέρον το πως θα αντιμετωπίσει το ζήτημα των χωρικών υδάτων των νησιών που δυστυχώς **υπεξείρασε την κυριότητά τους**, όπως είναι η Ίμβρος και η Τένεδος.

Στην εντελώς υποθετική περίπτωση που η Ελλάδα ήταν στη Μικρά Ασία και η Τουρκία στη θέση της Ελλάδας, φαντάζεται κανείς ότι **τα δυο τουλάχιστον Τουρκικά σειсмоγραφικά σκάφη θα ήταν μόνιμα λίγο έξω από την Ίμβρο και την Τένεδο**.

Υπάρχει όμως και μια άλλη διάσταση του ζητήματος των χωρικών υδάτων στο Αιγαίο. Η Τουρκική ακτοφυλακή, όταν δεν ασχολείται με την εποπτεία των διακινήσεων προσφύγων και μεταναστών, και όταν δεν αποπέμπει Ελληνικά πλοία ακόμη και σε απόσταση δεκάδων μιλίων από τα Τουρκικά παράλια, λέγοντας το ανεκδιήγητο, ότι τάχατες είναι χωρικά τους ύδατα, αποδεικνύει σε πόσων μιλίων χωρικά ύδατα προσδοκά στο Αιγαίο. **Ποια έξι, ποια δώδεκα, και ποια πολύ περισσότερα ναυτικά μίλια;**

Επαναφέρουμε την πρόταση της προσφυγής μεταναστών και προσφύγων στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το ΕΔΑΔ, που κινδυνεύει η ζωή τους, με πάμπολλα περιστατικά πνιγμών, και που υπάρχει σχετική διάταξη νομιμοποίησης τέτοιων προσφύγων, να τους προτείνει η Ελλάδα, να το κάνουν. Και ως ανταμοιβή στους μεν πρόσφυγες να χορηγεί άμεσο άσυλο. Στους δε μετανάστες επτάχρονη βίζα.

Οι αποφάσεις του ΕΔΑΔ βγαίνουν μέσα σε λίγες ημέρες. Με την καταδίκη της Τουρκίας να είναι περισσότερο βέβαιη από κάθε άλλη φορά, και με ποινή την απαγόρευση κάθε είδους διακίνησης, η οποία μάλιστα εφαρμόζεται άμεσα **{βλ. PDF, Εμείς και ο Ερντογάν}**. Κάτι που θα κοινοποιηθεί και στον κύριο Μπορέλ.

Φυσικά και δεν περιμένουμε να μας ακούσουν οι εν Αθήναις. Περιμέναμε όμως να γίνει συζήτηση στη Βουλή για το κατά πόσον η συμφωνία με την Αίγυπτο θα περάσει ή θα αναπεμφθεί για να συμπληρωθεί. **Να περιληφθεί και το Καστελόριζο.** Όμως και πάλι ουδέν νεότερο, εκ του Δυτικού μετώπου.

Το μόνο νεότερο εκ του μετώπου αυτού ήταν ο διαρρεύσας διάλογος μεταξύ των δύο Ευρωπαϊκών αξιωματούχων, του επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Διπλωματίας και της Υπουργού Άμυνας της Γερμανίας, όπου ο Μπορέλ επί λέξει είπε πως “οι Τούρκοι είναι πολύ εκνευρισμένοι”.

Ναι μεν τα Ελληνικά σχόλια έκαναν λόγο για “φάουλ”, όμως παρά τους Ισπανικούς θεσμούς, δεν έπιασαν κανέναν ταύρο από τα κέρατα. Γιατί υπήρχε και από πριν τέτοια περίπτωση, που όμως για μια ακόμη φορά πέφτει στα μαλακά.

Το γιατί ο Μπορέλ δεν μπορεί να τα βάλει με την Τουρκία είναι μια πονεμένη ιστορία. Ας όψεται η ύπαρξη της Καταλονίας στην Ισπανία και της Καρδουχίας στην Τουρκία και την ευρύτερη περιοχή της Ελληνόφωνης ονομασίας, της Μεσοποταμίας.

Και δεν έχει καμιά σημασία η πολιτική αφετηρία του Ισπανού. Οι Τούρκοι προφανώς είχαν βρει τα κουμπιά του από πολύ πιο νωρίς.

Υπάρχει και ένα ακόμη κοινό ανάμεσα σε αυτόν και τον Τούρκο Πρόεδρο. Ο ένας είναι Καταλανός από σε ένα μικρό χωριό των καταλανικών Πυρηναίων, το Πόμπλα δε Σεγκούρ, που εξισπανίσθηκε, και ο άλλος με Ποντιακή καταγωγή, από τη Ριζούντα, που εκτουρκίστηκε.

Άντε τώρα να αναμένει κανείς εισήγηση για κυρώσεις, από τον συγκεκριμένο άνθρωπο. Αυτός που πιο πολύ **μοιάζει με μάρτυρα υπεράσπισης της Τουρκίας, παρά κατηγορίας.**

_____ -

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

{1} Άρθρο των συγγραφέων στο *militaire.gr*, δημοσιευμένο στις 24 Αυγούστου 2020,

Εικόνα Α', Καστελόριζο, πηγή: *greek reporter-greekreporter.com*.

Εικόνες Β', & Γ', Ίμβρος και Τένεδος, πηγή: *el.wikipedia.org*,

{*} Ο πρώτος διετέλεσε Βουλευτής Έβρου {1993-2000}, ο δε δεύτερος, Δήμαρχος Σουφλίου {1994=1998},

Εικόνα Α΄,

Εικόνες Β΄ & Γ΄,

ερντογάν Α΄ ο μικροπρεπής

Γιατί το “έψιλον” του ονόματος του ερντογάν είναι μικρό, ενώ της Ελλάδας είναι Κεφαλαίο

Γράφει ο Χρήστος Κηπουρός

Λένε πολλές φορές ότι οι επικεφαλής μιας μεγάλης χώρας οφείλουν να ταυτίζονται μαζί της. Όμως αν δούμε την Τουρκική ιστορία, κάθε άλλο παρά παραπέμπει σε μια τέτοια χώρα. **Μικρότης μικροτήτων τα πάντα μικρότης**, είναι το σήμα κατατεθέν της. Μεταξύ άλλων αυτό κάνει και η ίδια η ιστορία της. Η οποία **δεν μετράει ούτε καν μια χιλιετία**, για τη γειτονική χώρα.

Αν δε αυτή θεωρηθεί ως ένας συλλογικός άνθρωπος, μόνο σαν μικρή μπορεί να χαρακτηριστεί και πάλι. **Μικροί άλλωστε είναι και αυτοί που έχουν τη λέξη “μικρό” ως πρώτο συνθετικό. Οι μικρόνοες, οι μικρόψυχοι και γι αυτό οι μικροπρεπείς.** Μπορεί λοιπόν ο περί ου ο λόγος να περάσει στην ιστορία σαν ο **ερντογάν Α΄ ο μικροπρεπής**. Σε αντιδιαστολή προς εκείνον τον Σουλτάνο, ονόματι Σουλεϊμάν, που επονομάστηκε μεγαλοπρεπής. Με αμφότερους, και χωρίς ή και μαζί με τα προσωνύμιά τους, να διακονούν την ειρωνεία καθεαυτήν.

Δεν ήταν άσχετες με τις δύο περιπτώσεις, οι πρόσφατες δηλώσεις του Αυστριακού Υπουργού, κατά την επίσκεψή του στον Έβρο. **Κρίμα που οι παράγοντες του Νομού δεν του πρόσφεραν δυο τρία κρουασάν, ώστε να θυμηθεί τους Βιεννέζους ζαχαροπλάστες προγόνους του.**

Ο ερντογάν λοιπόν, **με μικρό το έψιλον και ποτέ με μεγάλο**, κεφαλαίο γράμμα...όντως υπάρχει ως περιγραφή και εικόνα. Μέσα μάλιστα στις σύγχρονες ιστορίες των λαών της περιοχής, το κύριο στοιχείο που τον διακρίνει είναι **ο εισβολισμός, η εκρίζωση**. Μια ακόμη απόδειξη της μικρότητας, που τον διακρίνει. Η οποία γίνεται τεράστια όταν τον δει κανείς ως τον ουσιαστικό δεσμοφύλακα του έγκλειστου στο Ίμραλι, ιστορικού ηγέτη του Κουρδικού λαού.

Αν μη τι άλλο, ο Ντε Κλερκ απελευθέρωσε τον Μαντέλα, και μάλιστα λίγο αργότερα μοιράστηκαν οι δυο, το βραβείο Νόμπελ. Αυτός εδώ, είναι τρεις ρατσιστικού τύπου φασίστες, σε ένα μέρος.

Επιπλέον δεν είναι και μεγάλος στην ηλικία. Να τον εκλάμβανε τουλάχιστον κανείς ως μέλος μιας Γερουσίας, που ως θεσμός εμπνέει σεβασμό στις Δημοκρατίες. Από την κλασική Αθήνα, όπου η Δημοκρατία έχει βαθύτερες ρίζες σε Δημοκρατικά ψήγματα αρχαϊκών θεσμών, μέχρι τον μάγο, το σοφό του Αφρικανικού χωριού, για τον οποίο σημειωτέον δεν ίσχυε η κληρονομικότητα.

Πάντως αν η στάση του έχει κάτι μεγάλο, αυτό είναι το μικρομέγαλο που τη διακρίνει. Ενώ είναι μικρός συμπεριφέρεται ώστε να φαίνεται ότι είναι μεγάλος.

Η μικροπρέπεια είναι το κύριο χαρακτηριστικό του. Η κακή συμπεριφορά, σύμφωνα με τα λεξικά, που διακρίνεται από ευτελή κίνητρα και προκαλεί την περιφρόνηση, ενώ παράλληλα, εμμέσως πλην σαφώς, προπαγανδίζει τα δεινά που θα επιφέρει σε όσους τον αμφισβητήσουν.

Αντίθετα, η ιστορία η ίδια έχει δείξει ένα μεγάλο σεβασμό προς την Ελλάδα. Δεν είναι μόνο οι δεκάδες αιώνες της παρουσίας αυτού του ιστορικού λαού ούτε μόνο οι Δημοκρατικοί θεσμοί με τους οποίους κληροδότησε όλη την πολιτισμένη ανθρωπότητα. Εκτός από την αρχαία μάλιστα εκδοχή, τη διαδέχθηκε και υπάρχει η χιλιετία της Ρωμανίας, μετά του Βυζαντινού κράτους της δεύτερης Ρώμης, της Κωνσταντινούπολης.

Είναι λυπηρό που απέναντι στην μεγαλοσύνη αυτή που αφειδώς προσφέρει η ιστορία στην χώρα μας, δεν υπάρχει μια σημερινή, όσο και χθεσινή, αντίστοιχη σε κύρος πολιτική Ελλάδα. Όμως οφείλουμε να θυμίσουμε στον ερντογάν, σχετικά με τις υποτιμητικές και επιτιμητικές του δηλώσεις, απέναντι στους επικεφαλής Έλληνες και Γάλλους, ότι όπως ισχύει το “ένοχος ένοχον ου ποιεΐ” έτσι ισχύει και το “μικρός μικρόν ου ποιεΐ”. Όπως και το “θυμωμένος θυμωμένο ου ποιεΐ”, όντας ο ίδιος συνεχώς θυμωμένος.

Άλλο τώρα το ότι η Ελλάδα μπορούσε να κάνει θαύματα. Σαν εθνική ορχήστρα, αν διέθετε έναν μάεστρο με μπαγκέτα σοβαρό, μπορούσε να ενσωματώσει με έναν έξυπνο τρόπο τις αντίθετες ιδέες. Γιατί αν υπάρχει συνέχεια σε εκείνο το σύνθημα “βυθίσατε το χόρα”, αυτό σήμερα δεν είναι άλλο από τα δώδεκα μίλια. Και μάλιστα, αρχής γενομένης, από την μετεξελισσόμενη, σε διακεκαυμένη ζώνη, περιοχή του Νοτιοανατολικού Αιγαίου.

Γι αυτό και η από πολύ καιρό πιο πριν πρότασή μας για 12 μίλια στις πέντε Ελληνίδες νήσους, από το Καστελόριζο, τη Ρόδο, την Κάρπαθο και την Κάσο, μέχρι την Κρήτη, **{βλ. PDF- 12 ναυτικά μίλια}**, παραμένει τόσο επίκαιρη, όσο και για προβληματισμό των εχόντων μια διαφορετική άποψη. Όταν φυσικά δεν πρόκειται για “λαγούς”.

Και μια τις ημέρες αυτές, είναι η επέτειος της καταστροφής της Σμύρνης, να μη χρειαστεί ποτέ ο Έλληνας να πει: “Το Αιγαίο μάνα καίγεται”. Αυτό που θα μπορεί να λέει είναι: Το Αιγαίο Μάνα καίγεται στη δουλειά και δεν προλαβαίνει. Ο λόγος για το αποτέλεσμα της ανάπτυξης του Αιγαίου, αν τελικά, όπως προτείνουμε, προσανατολιστούν και κατευθυνθούν προς τα εκεί, τα κονδύλια του λεγόμενου ταμείου της ανάκαμψης. Ενδύσεις και επενδύσεις στο Αιγαίον Ύδωρ, ώστε να μη το δώσουμε, όπως την Ιωνία γη {1}

Ταυτόχρονα, οφείλουμε προς το γκρίζο αρχιλύκο, που προγραμματίζει, μετά των άλλων λύκων, πορεία στις 9 Σεπτεμβρίου και ώρα 9, στη Σμύρνη, να προσφέρουμε ένα μικρό δώρο. Να του στείλουμε σε δίσκο των 45 στροφών, το γνωστό τραγούδι: “Ο μήνας έχει εννιά”, που συνέθεσε ο εξ Αϊδινίου Μιχάλης Σουγιούλ. Να τους συντροφεύσει στην πορεία, η μουσική υπόκρουση της γνωστής επιτυχίας, μήπως και ανακαλέσουν τα περί της διεκδίκησης των Ελληνικών 12νήσων κουφά!

Κατά τα υπόλοιπα, όσο το νέο θέατρο θα παραμένει στο Νοτιοανατολικό Αιγαίο και επόμενα, όσο το γραπτό αυτό παραμένει επίκαιρο, άλλο τόσο θα σχετίζεται με τις καθημερινές πλέον δηλώσεις Τούρκων αξιωματούχων, προεξάρχοντος του μικροπρεπούς.

Ο οποίος αν πάλι έχει στο μυαλό του και άλλα κουφά, όπως ο προ πέντε αιώνων ομολογός του, τότε μάλλον του κάνουμε καλό, με το να τον αποκαλέσουμε μικροπρεπή. Να τον συνετίσουμε, ίσως και συνέλθει. Πάντως σε κάθε περίπτωση, δεν υπάρχει καλύτερη, σε ειρηνική περίοδο, πολιτική, από τη χλεύη προς τους φασίστες. Επί του προκειμένου, προς τους συμφασίστες. Τόσο για τον επικεφαλής του Τουρκικού κράτους, όσο και για τον εταίρο του.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Χάρτης Α΄, Ανατολική Μεσόγειος, πηγή: el.wikipedia.org,

{1}, βλέπε militaire.gr, κείμενο των συγγραφέων, Χρήστου Κηπουρού και Πασχάλη Χριστοδούλου, 31 Αυγούστου 2020,

Χάρτης Α΄,

Φανταζόμαστε ένα Ελληνικό ερευνητικό σειсмоγραφικό, έξι μίλια, δυτικά της Ίμβρου, και έναν Μπορέλ Καταλανό

*Δήλωση των Χρήστου Κηπουρού και Πασχάλη Χριστοδούλου {**

Την πρόβλεψη ότι το Τουρκικό ερευνητικό θα πήγαινε στο Καστελόριζο, αν δεν υπήρχε θαλάσσιος Έβρος στην περιοχή, την είχαμε κάνει από την πρώτη στιγμή. Και μάλιστα τονίζαμε ακόμη από τον τίτλο: **Αν δεν υπάρξει θαλάσσιος Έβρος, η νέα έρευνα του “Ορούτς Ρέις”, θα γίνει στο λιμάνι της Μεγίστης {1}**. Του Καστελόριζου.

Για άλλη μια φορά όμως ηχούν επιβεβαιωτικά τα λόγια του Γέρου του Μοριά. Το να στηριχθούμε στις δικές μας δυνάμεις.

Είτε πρόκειται για τις ένοπλες δυνάμεις είτε για τις οικονομικές δυνατότητες της χώρας είτε για τη μορφωτική και ηθική διάσταση της πολιτικής. Και το πλέον σημαντικό, **η στήριξη και στις τρεις πιο πάνω εκδοχές**.

Μια τέτοια επεξεργασμένη πολιτική, αν αποκτήσει η Ελλάδα ένα ερευνητικό σεισογραφικό σκάφος, είναι να κηρύξει NAVTEX σε απόσταση έξι μιλίων και κάτι, δυτικά των Θρακικών Σποράδων, της Ίμβρου και της Τενέδου. Το λέμε αυτό όχι μόνο για την προϋπόθεση που κάνει η γειτονική προς τη Σαμοθράκη, Ελληνική επίσης, πλην ακατοίκητη νησίδα **Λαδόξερα**, που ανήκει στις Θρακικές Σποράδες, αλλά και γιατί θα έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον η Τουρκική αντιμετώπιση του Ελληνικού σχεδιασμού και εγχειρήματος.

Από τη στιγμή δε που η Τουρκία τόσο προς τον Εύξεινο, όσο και προς τα παράλια στην Ανατολική Μεσόγειο, έχει από ετών επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα στα δώδεκα μίλια, θα έχει ενδιαφέρον το πως θα αντιμετωπίσει το ζήτημα των χωρικών υδάτων των νησιών που **υπεξείρεσε την κυριότητά τους**, όπως είναι η Ίμβρος και η Τένεδος, μέσα από τη βάνουση παραβίαση του άρθρου 14 της Συμφωνίας της Λοζάνης.

Στην εντελώς υποθετική περίπτωση που η Ελλάδα ήταν στη Μικρά Ασία και η Τουρκία στη θέση της Ελλάδας, φαντάζεται κανείς ότι **τα δυο τουλάχιστον Τουρκικά σεισογραφικά σκάφη από τα τρία θα ήταν μόνιμα λίγο έξω από την Ίμβρο και την Τένεδο**.

Υπάρχει όμως και μια άλλη διάσταση του ζητήματος των χωρικών υδάτων στο Αιγαίο. Η Τουρκική ακτοφυλακή, όταν δεν ασχολείται με την εποπτεία των διακινήσεων προσφύγων και μεταναστών, και όταν δεν αποπέμπει Ελληνικά πλοία ακόμη και σε απόσταση δεκάδων μιλίων από τα Τουρκικά παράλια, λέγοντας το ανεκδιήγητο, ότι τάχατες είναι χωρικά τους ύδατα, αποδεικνύει σε πόσων μιλίων χωρικά ύδατα προσδοκά στο Αιγαίο. **Ποια έξι, ποια δώδεκα, και ποια πολύ περισσότερα ναυτικά μίλια**.

Επαναφέρουμε την πρόταση {βλ. PDF, Εμείς και ο Ερντογάν} της προσφυγής μεταναστών και προσφύγων στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το ΕΔΑΔ, που κινδυνεύει η ζωή τους, με πάμπολλα περιστατικά πνιγμών, και που υπάρχει σχετική διάταξη νομιμοποίησης τέτοιων προσφύγων, να τους προτείνει η Ελλάδα, να το κάνουν. Και ως ανταμοιβή στους μεν πρόσφυγες να χορηγεί άμεσο άσυλο. Στους δε μετανάστες επτάχρονη βίζα.

Οι αποφάσεις του ΕΔΑΔ βγαίνουν μέσα σε λίγες ημέρες. Με την καταδίκη της Τουρκίας να είναι περισσότερο βέβαιη από κάθε άλλη φορά, και με ποινή την απαγόρευση κάθε είδους διακίνησης, η οποία μάλιστα εφαρμόζεται άμεσα. Κάτι που θα κοινοποιείται και προς στον κύριο Μπορέλ.

Φυσικά και δεν περιμέναμε να μας ακούσουν οι εν Αθήναις. Περιμέναμε όμως να γίνει συζήτηση στη Βουλή για το κατά πόσον η συμφωνία με την Αίγυπτο θα περάσει ή θα αναπεμφθεί για να συμπληρωθεί. **Να περιληφθεί και το Καστελόριζο.** Όμως και πάλι ουδέν νεότερο, εκ του Δυτικού μετώπου.

Το μόνο νεότερο εκ του μετώπου αυτού ήταν ο διαρρεύσας διάλογος μεταξύ των δύο Ευρωπαίων αξιωματούχων, του επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Διπλωματίας και της Υπουργού Άμυνας της Γερμανίας, όπου ο Μπορέλ επί λέξει είπε πως **“οι Τούρκοι είναι πολύ εκνευρισμένοι”**.

Ναι μεν τα Ελληνικά σχόλια έκαναν λόγο για “φάουλ”, όμως παρά τους Ισπανικούς θεσμούς, δεν έπιασαν κανέναν ταύρο από τα κέρατα. Γιατί υπήρχε και από πριν τέτοια περίπτωση, που όμως για μια ακόμη φορά πέφτει στα μαλακά.

Το γιατί ο Μπορέλ δεν μπορεί να τα βάλει με την Τουρκία είναι μια πονεμένη ιστορία. Ας όψεται η ύπαρξη της Καταλονίας στην Ισπανία και της Καρδουχίας στην Τουρκία και την ευρύτερη περιοχή της Ελληνόφωνης ονομασίας, της Μεσοποταμίας.

Και δεν έχει καμιά σημασία η πολιτική αφετηρία του “Ισπανού”. Οι Τούρκοι προφανώς είχαν βρει τα κουμπιά του από πολύ πιο νωρίς.

Υπάρχει και ένα ακόμη κοινό ανάμεσα σε αυτόν και τον Τούρκο Πρόεδρο. Ο ένας είναι Καταλανός από ένα μικρό χωριό των Καταλανικών Πυρηναίων, το Πόμπλα δε Σεγκούρ, που εξισπανίσθηκε, και ο άλλος με Ποντιακή καταγωγή, από τη Ριζούντα, που εκτουρκίστηκε, ακόμη επί των προγόνων του.

Άντε τώρα να αναμένει κανείς εισήγηση για κυρώσεις, από τον συγκεκριμένο άνθρωπο. Αυτός που πιο πολύ **μοιάζει με μάρτυρα υπεράσπισης της Τουρκίας, παρά κατηγορίας, όπως είναι ο θεσμικός του ρόλος.**

Παρόλα αυτά, αν “τα πάντα ρει” που ρει, εμείς φανταζόμαστε ένα Ελληνικό ερευνητικό σεισμογραφικό, έξι μίλια, δυτικά της Ίμβρου, και έναν Μπορέλ Καταλανό.

_____ -

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

{1} Άρθρο των συγγραφέων στο *militaire.gr*, δημοσιευμένο στις 21 Αυγούστου 2020,

Χάρτης Α', Ίμβρος. πηγή: *el.wikipedia.org*

Εικόνα Α', Καστελόριζο, πηγή: *greek reporter-greekreporter.com*.

Εικόνες Β', & Γ', Ίμβρος και Τένεδος, πηγή: *el.wikipedia.org*,

{*} Ο πρώτος διετέλεσε Βουλευτής Έβρου {1993-2000}, ο δε δεύτερος, Δήμαρχος Σουφλίου {1994-1998},

Χάρτης Α΄,

Εικόνα Α΄,

Ήρθε η ώρα να συνταξιοδοτηθεί ο ενδοτισμός

Γράφει ο Χρήστος Κηπουρός

Αποτελεί επιβεβαιωμένο γεγονός το ότι μέχρι πρότινος η ομώνυμη σχολή του ενδοτισμού ήταν πολύ μεγάλη. Παλικάρια-πρωθυπουργοί, εξ όλου μάλιστα του πολιτικού φάσματος, σφάζονταν στην ποδιά της. Η τελευταία 25ετία βρίθει πολλών τέτοιων παραδειγμάτων.

Πρώτο και καλύτερο αυτό με τα Ίμια. Από αυτή την άποψη ο Ανδρέας Παπανδρέου ήταν τυχερός, μέσα στην ατυχία του, που δεν τον πρόλαβαν οι εξελίξεις. Γιατί και εκείνος βαρύνονταν με το Νταβός, με την διαφορά, ότι είπε κι ένα “mea culpa”, όταν εκ των επιγενομένων ουδείς το έπραξε. Και μάλιστα για πολύ πιο βαριές περιπτώσεις.

Αντίθετα ο διάδοχός του, το έδωσε και κατάλαβε. Όχι μόνον ο ίδιος ανήκει στους αριστούχους της σχολής του ενδοτισμού αλλά έχει να επιδείξει ιδιαίτερα σημαντικό έργο, μετά των συνεργατών του, και βεβαιοτάτα, το ίδιο και ο διάδοχός του και υιός Παπανδρέου.

Ας μη μείνουμε στον κατάπτυστο διακανονισμό των Ιμίων ούτε στη συμφωνημένη ολοκλήρωση, με τη συμφωνία της Μαδρίτης, όπου το Αιγαίον Ύδωρ γκρίζαρε δια χειρών Σημίτη και Πάγκαλου.

Αντί της συγνώμης και της παραίτησης, η συκοφάντηση των ενόπλων δυνάμεων στο πρόσωπο του τότε αρχηγού Γ.Ε.ΕΘ.Α. και άξιου Ναυάρχου Χρήστου Λυμπέρη, οφείλει να προσμετρηθεί στη λογική του ενδοτισμού και να καταγραφεί ως τέτοιος.

Όμως εκεί που η ίδια πολιτική έδωσε ρέστα, ήταν ο χωρίς ιστορικό προηγούμενο λεκές της χώρας με ίδιους πρωταγωνιστές, με την κατάδοση του ηγέτη του Κουρδικού λαού στις 15 Φεβρουαρίου 1999, εν μέσω βέβαια ενός Αθηναϊκού χρηματιστηρίου να γνωρίζει μεγάλες πιέσεις.

Και όχι μόνο αυτό. Διαμέσου άλλων φίλων αλλά και Μέσων, κατασκευάζουν πατριωτικούς δήθεν χώρους, άλλοτε ορθόδοξους συναγερμούς και αργότερα, οι ίδιοι μηχανισμοί, χρυσές αυγές, για συκοφάντηση των εθνικών ιδεών, όσο για την άμυνα απέναντι στην υπό παλινόρθωση δεξιά. Κυρίως όμως ώστε να εμποδιστεί η εθνική και Δημοκρατική αναγέννηση ενός νέου γνήσιου πατριωτικού κινήματος.

Η ενδοτική παρακαταθήκη αυτών των ανθρώπων δεν υπήρξε χωρίς συνέχεια. Οι προσκυνήσεις στο μνημείο του Κεμάλ στο μαουσολείο του, διαδέχονται η μια, την άλλη. Τόσο από το Γιώργο Παπανδρέου, όσο και από τον Κώστα Καραμανλή.

Μπορεί ο δεύτερος να βαρύνεται και με την κοινωνική του δράση, ως παράνυμφος στο γάμο του παιδιού του ερντογάν, όμως ο πρώτος δεν έχει ιστορικό προηγούμενο. Αν είναι κάτι, είναι άνθρωπος από ενδοτισμό, όπως θα έλεγε ο Βάιντα.

Φαντάζομαι ότι οι θόρυβοι των οστών των προγόνων του από το Α΄ Νεκροταφείο των Αθηνών, σχετίζονται με τον βίο και την πολιτεία του επιγόνου τους, ως προς τις Ελληνοτουρκικές σχέσεις. Και που θα ακουστούν ως το Σύνταγμα, όταν μάθουν ότι εκθειάζει τον Κόφι Ανάν, ως οραματιστή.

Από τη ναιναϊκίστικη στάση του, μετά του Σημίτη -ο Καραμανλής δεν έκανε το ίδιο- απέναντι στο σχέδιο Ανάν και το δημοψήφισμα για την Κύπρο, έως τις χορευτικές επιδόσεις του σε τόπους

μαρτυρίου, με ομολόγους φίλους Τούρκους, και μέχρι την ομιλία του, όντας πρωθυπουργός στο Ερζερούμ, στους πρέσβεις της γειτονικής χώρας, θυμίζοντας τοπικό άρχοντα μεν, Ελληνικού μαχαλά δε, γνωστό και ως μουχτάρη.

Όμως θα αποτελούσε μεγάλη παράλειψη αν δεν συνεξετάζαμε, ως προς το δημοψήφισμα για την Κύπρο, την επέκταση της μόλυνσης με τον ενδοτικό ιό, στην ευρύτερη αριστερά. Αρχής γενομένης από τη στάση των ανθρώπων της, πολύ πριν γίνουν υπουργοί και πρωθυπουργοί.

Και όχι μόνο αυτό. Θυμίζουν με το βίο και την πολιτεία τους, το σκίουρο. Μια λέξη σύνθετη από τη “σκιά” και την “ουρά”. Μια “σκιά” που έριχναν τα μέτωπα της δήθεν λογικής και που διέτρεχαν περισσότερους του ενός χώρους, με μια μεγάλη και φουντωτή “ουρά”. Όπως ακριβώς ο σκίουρος.

Θα αδικούσαμε όμως τόσο την ιστορία, όσο και την πολιτική, αν δεν αναφερόμασταν στα της εκ της Κρήτης, Αγίας οικογένειας. Όπου το τέμπο από πολλών ετών, το δίνει η κόρη Μητσοτάκαινα.

Παράδειγμα τελευταίο, σύμφωνα και με το “προς γαρ το τελευταίο κλπ”, είναι τα όσα εκστόμισε για τις έρευνες του Ορούτς Ρέις, όσο για το Καστελόριζο, που μπορούν να θεωρηθούν ως μνημείο ενδοτικής πολιτικής αλλά και εκλογίκευσης κάθε ενδεχόμενου που ήθελε προκύψει, κατά τις υπό εφαρμογή Τουρκικές επεκτατικές πολιτικές.

Από την άλλη η ερντογανολογία της, έρχεται να εμπλουτίσει την εθνικόφρονα κληρονομιά της παράταξής της. Μπορεί να μην έφτασε στον μακαρίτη Αβέρωφ, μέντορα πολλών συντρόφων της, και στα περί του σώφρονος Εβρέν ρηθέντα του, όμως και η διαπίστωση, ότι ο σημερινός Τούρκος Πρόεδρος άλλαξε θέσεις, δήθεν τελευταία, έρχεται να εκλογικεύσει μια διαδρομή διαμετρικά αντίθετη. Η οποία ξεκινά ακόμη από τα ισλαμοφασιστικά ποιήματα με τους μιναρέδες ως ξίφη να τρυπούν τον ουρανό, πολλά χρόνια πριν από την μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί.

Τελικά την περιγραφείσα αυτή πολιτική Ελλάδα, την έχουν του χεριού τους. Όχι βέβαια μόνο οι εκ δυσμών αλλά κυρίως, οι απέναντι, οι εξ ανατολών. Την παίζουν στα δάχτυλα. Για αυτούς αποτελεί προπαίδεια. Ούτε καν παιδεία.

Ας καμώνονται ότι διαφωνούν με την συμφωνία Ελλάδας Αιγύπτου για τις θαλάσσιες ζώνες. Αντί εμείς να χτυπάμε με ένα σμπάρο δυο Τουρκικές ‘πολιτικές, το κάνει η Τουρκία εις βάρος μας.

Από τη μια τροφοδοτεί με υλικό την Ελληνική εθνικόφρονα επιχειρηματολογία, να λέει ότι αφού η Τουρκία την απορρίπτει, πάει να πει ότι είναι καλή η συμφωνία με την Αίγυπτο, από δε την άλλη, η γείτων να τυρβάζει περί άλλων προς τον Ο.Η.Ε. προωθώντας την πολιτική, στο ελεύθερο, από τη δήθεν κακή συμφωνία, Καστελόριζο. Στο οποίο, ολοένα και περισσότερο πλησιάζει για έρευνες το Τουρκικό ερευνητικό. Και όλα αυτά σε μια Ελλάδα που η Τουρκία τη βλέπει σαν ορεκτικό.

Μπορεί η εφαρμοζόμενη Ελληνική πολιτική να είναι μισή και ανάλατη, όμως έστω κι η μισή είναι κάτι. Έχει ως αντίκρουσμα αυτό που ακούει στο όνομα πολεμικός στόλος και ένοπλες δυνάμεις γενικότερα. Όσο όμως και το βήμα των 12 ναυτικών μιλίων που προτείναμε για τα πέντε νησιά του Νοτιοανατολικού Αιγαίου. Καστελόριζο, Ρόδο, Κάρπαθο, Κάσο και Κρήτη. Και αν χρειαστεί μετά, να ψηφιστούν και για όλη την επικράτεια. Όμως σήμερα αν όχι χθες όφειλε να το ψηφίσει η Βουλή για τις πέντε Ελληνίδες νήσους, συνεδριάζοντας σε ολομέλεια στο Καστελόριζο.

Όσο για την έλλειψη άλατος, που στις περιπτώσεις επίπλευσης, σε μια νεκρά πολιτική θάλασσα παίζει ρόλο η μεγάλη της περιεκτικότητα σε αυτό, τα πράγματα με το άλλο άλας, πχ. η ανάλατη πολιτική, σχετίζεται με δυο συγκεκριμένα πράγματα.

Από την ανάσχεση της όποιας μορφής Τουρκικής επιθετικότητας, που είναι το ένα, μέχρι τη στήριξη των δικαιωμάτων και των δικαίων του αγώνα των ιστορικών λαών για Ελευθερία και Δημοκρατία, στην Ανατολική Μεσόγειο και την Μέση Ανατολή, που είναι το δεύτερο.

Στο κάτω κάτω της γραφής το λαδάκι που έμεινε στην καντήλα του ερντογάν Α΄ του μικροπρεπούς, όπως τον ονομάσαμε, δεν είναι και απεριόριστο. Ας όψεται ο Κουρδικός Αγώνας, όχι μόνο να το αποτελειώσει αλλά και να δώσει δρόμο στην καντήλα, μαζί με το ισλαμοφασιστικό εικονοστάσιο.

Σε ότι μας αφορά ως χώρα, και με δεδομένη τη συνταξιοδότηση τόσο του ενδοτισμού, όσο και των ανθρώπων του, η σημερινή επέτειος της Τρίτης Σεπτεμβρίου 2020, μπορεί να εμβάλει σε σκέψεις για το πως είναι δυνατόν να αποτελέσει την αφετηρία για ένα νέο Ελληνικό Σύνταγμα. Αυτό με την Τέταρτη Ελληνική Δημοκρατία **{βλέπετε PDF-36η έκδοση}**, όπου το πρώτο της χαρακτηριστικό θα είναι οι δύο το πολύ τετραετίες για τους Βουλευτές.

Θα είναι δε ιδιαίτερα θετικό, όσο και αναγκαίο, το γεγονός της διάλυσης τόσο του εν πολλοίς αμαρτίαις περιπεσόντος ΣΥΡΙΖΑ, όσο και των δύο σιαμαίων μορφωμάτων από το κληρονομημένο που επίσης βρίθει αμαρτιών ΠΑΣΟΚ, που και αυτά σήμερα ομνύουν στην τρίτη του Σεπτέμβρη, ώστε μέσα από μια ιδρυτική συνέλευση της Εκκλησίας του Δήμου, να ιδρυθεί το πρώτο κόμμα της Τέταρτης Δημοκρατίας. Με δεδομένες δε τις δύο το πολύ τετραετίες για τους Βουλευτές, αντιλαμβάνεται κανείς τι είδους πολιτικό, ηθικό και εθνικό μέλλον προδιαγράφεται για τη χώρα στη συνέχεια. Ακόμη και για την Ευρώπη την ίδια.

Όταν στα μέσα της πρώτης δεκαετίας του 2000 τέλειωνε η εργασία της Τέταρτης Δημοκρατίας, Έλληνες φίλοι από τη Γαλλική πρωτεύουσα, με έλεγαν ότι οι λύσεις που προτείνονται όπως και τα γραπτά τους, είναι πρωτοπόρα στον τομέα τους. Αλλά όπως και να γίνει, παραμένουν κείμενα. Για αυτό το λόγο έχει μεγάλη σημασία η προηγούμενη παράγραφος: Το “δει δη πολιτικών κομμάτων, και άνευ τούτων ουδεμία Δημοκρατία γενέσθαι”. Και γιατί σήμερα αυτά δεν υπάρχουν.

Οι ίδιοι πάντως άνθρωποι που γνώριζαν από πρώτο χέρι τα Γαλλικά γραπτά για το πέρασμα από την πέμπτη Γαλλική Δημοκρατία, στην έκτη, παρατηρούσαν ότι τα εκεί web sites, ναι μεν είναι γεμάτα με όμορφα κείμενα και πρωτοπόρες λύσεις σε όλους τους τομείς, πως να γίνει το ένα και πως να γίνει το άλλο, όμως το συμπέρασμα που βγαίνει είναι ότι καλά κάνουν και υπάρχουν αλλά οι αλλαγές σε κάτι που επιθυμεί κανείς να αλλάξει, είναι δύσκολες υποθέσεις έως ακατόρθωτες.

Πόσο μάλλον εδώ, λέω εγώ, που ναι μεν γέμισα με χαρά με τα των πρωτοποριακών γραπτών της Τέταρτης Δημοκρατίας, όμως συνυπάρχει μια μεγάλη θλίψη που στην πατρίδα της Δημοκρατίας, στην Ελλάδα, δεν γίνεται καμιά συζήτηση για το πέρασμα από την Τρίτη Ελληνική Δημοκρατία, στην Τέταρτη. Και γιατί όλοι οφείλουμε να απαντήσουμε στο ερώτημα: Τη θέλουμε την επόμενη Δημοκρατία ή δεν τη θέλουμε; Και αν ναι, θα βρίσκεται μπροστά μας ένα ολόκληρο βουνό, σαν εκείνο της έκτης Γαλλικής Δημοκρατίας. Όπως όμως και η μεγάλη προσδοκία, ότι θα το ανεβούμε.

Εκλέχτηκε Βουλευτής Έβρου με το ΠΑΣΟΚ το 1993 και το 1996. Αποχώρησε στις 23 Φεβρουαρίου 1999, με αφορμή την παράδοση του Κούρδου ηγέτη Οτζαλάν, στους Τούρκους,

Θράκη 3 Σεπτεμβρίου 2020,

Μια σημαία σε κάθε νησί, από τα 14 του Καστελόριζου

Γράφει ο Χρήστος Κηπουρός

Στην αρχή, πριν από τον τίτλο, είχα το “να τοποθετηθεί”. Μετά το διόρθωσα γράφοντας “θα τοποθετηθεί”, ως εάν επρόκειτο δηλαδή για ανακοίνωση. Ήθελα προφανώς να προκαταλάβω τους επίσημους επισκέπτες να πειθαναγκαστούν να κάνουν την ανακοίνωση αυτή του τίτλου για τις σημαίες, σε μια τέτοια επετειακή ημέρα, όπως η 13η Σεπτεμβρίου 2020. Και ναι μεν για λόγους οικονομίας του τίτλου, παρέλειψα αμφότερες τις εκδοχές, όμως η πρόθεσή μου περί πειθαναγκασμού τους, παραμένει αυτούσια. Προς το τέλος μάλιστα θα πω και περισσότερα.

Πέρασαν 77 χρόνια από το 1943, όταν το αντιτορπιλικό “Ναύαρχος Κουντουριώτης” εισήλθε στο λιμάνι του νησιού και αφού προχώρησε στην αποβίβαση αγήματος και στην ύψωση της Ελληνικής σημαίας, έκανε το Καστελόριζο, το πρώτο μέρος της χώρας που απελευθερώθηκε.

Μεταξύ των άλλων το Καστελόριζο σήμερα διαθέτει μια υποβρύχια Ελληνική σημαία {*Εικόνα Α΄*}. Μπορούν λοιπόν να τοποθετηθούν σημαίες-σημαδούρες, σε όλες τις νησίδες καθώς και τις βραχονησίδες του νησιωτικού συμπλέγματος. Σημαίες υποβρύχιας, όσο και επί της ξηράς, που θα φαίνονται από ψηλά αλλά και από μακριά. Ανάμεσά τους, δεκατέσσερις σημαίες της Ε.Ε.

Στα νησιά αυτά που αποτελούν το σύμπλεγμα των Νότιων Σποράδων, πέραν της Μεγίστης, της Στρογγύλης και της Ρω, ανήκουν οι νησίδες: Άγιος Γεώργιος, Αγριελιά, Βουτσάκια, Μαύρο Ποϊνι, Μαύρο Ποϊνάκι, Μεγίστη, Πολυφάδος I και II, Τραγόνερα, Ψωμί και Ψωραδιά {*Χάρτης Α΄*}.

Πρόκειται για πράξη που αποτελεί άσκηση του αναφαίρετου δικαιώματος στην εθνική κυριαρχία. Καταρχήν γεμίζει με εθνική υπερηφάνεια, την παρούσα όσο και αξιόλογη ένστολη Ελλάδα των διαφορετικών όπλων που μπορεί να βελτιωθεί, προτού το σύμπλεγμα καταστεί πραγματικός “Αστακός”. Θα γεμίσει επίσης με υπερηφάνεια, όχι μόνο τον ένστολο στόλο και θαλάσσιο φύλακα του Ελληνισμού, στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο αλλά και τους Καστελοριζιούς και τις Καστελοριζιές. Ειδικά οι εκ των τελευταίων δεκατέσσερις, μπορούν με την εποπτεία της Δημοτικής αρχής, να αποτελέσουν τις διαδόχους της κυράς της Ρω. Τις νέες κυρές, όσο και τις κυρές νέες.

Την ιδέα αυτή την ενέπνευσε το παράδειγμα της κυράς της Ρω, που όσο ζούσε, ανεβοκατέβαζε καθημερινά την Ελληνική σημαία στο ομώνυμο νησί. Δεν λέω να γίνει κάτι ανάλογο και σήμερα. Μπορεί όμως στα πλαίσια της παλλαϊκής άμυνας να αναπτυχθεί η συμβολή των γυναικών αυτών στην επίβλεψη της αισθητικής, αρχιτεκτονικής και οικοκυρικής διάστασης καθώς και της ένδυσης των νησιών με το δίκτυο των σημαιών που προτείνονται.

Η επιμέλεια και η προβολή ενός μικρού φιλμ μετά από τη λήψη drone με το ένδυμα αυτό των σημαιών στα νησιά του συμπλέγματος, έχει μόνο θετικά να επιδείξει για την εθνική άμυνα.

Όσο για την κυρά της Ρω, επίσης ενέπνευσε και άλλη μια ιδέα: Να γίνει η Μεγίστη, η κυρά της Ανατολικής Μεσογείου.

Απόψεις όμως που θα κινδυνεύουν να διολισθήσουν προς εθνικόφρονες ατραπούς, αν δεν συνοδευτούν από τα εξ Αθηνών δείγματα γραφής. Μόνο που τέτοια πρωτεύουσα δεν υπάρχει.

Αυτό το μεγάλο πατριωτικό κενό φιλοδοξούν να καλύψουν οι προτάσεις μας, όπως **η επέκταση των χωρικών υδάτων στα 12 μίλια**, καταρχήν στις 5 Ελληνίδες νήσους, από τη Μεγίστη, τη Ρόδο, την Κάρπαθο και την Κάσο, ως την Κρήτη. Μια πολιτική που θα ολοκληρωθεί με την ψήφιση, κατά τη συνεδρίαση της Βουλής εν ολομελεία, στο ίδιο αυτό νησί. Και **αν τα Τουρκικά παρατράγουδα κλιμακωθούν περαιτέρω**, τότε να προχωρήσει κι **η επέκταση των χωρικών υδάτων στα 12 μίλια, καθ'άπασα την επικράτεια. Τόσο στη νησιωτική, όσο και στην Ηπειρωτική.**

Το ίδιο κενό έρχεται να καλύψει **η πρόταση για τη διακομματική επιτροπή για την ανάπτυξη του νησιού**, όσο και η προμήθεια από λεφτά των εν Αθήναις και αλλαχού εχόντων, και παρουσία του Ελληνικού ερευνητικού σκάφους με το όνομα: **“Καστελόριζο”**, ως αντίπαλο δέος του Τουρκικού.

Αν πάλι βγουν διάφοροι “ορθολογιστές” και πουν ότι δεν αξίζει τον κόπο όλο αυτό το διανοητικό, πολιτικό και ηθικό οπλοστάσιο προτάσεων, μετά των αναγκαίων δαπανών, για ένα νησί των 500 κατοίκων, έχω να απαντήσω ότι **στην περίπτωση που έστω και τώρα προχωρήσει επί τέλους η οριοθέτηση των θαλασσιών ζωνών με την Κύπρο**, τότε η θαλάσσια Ελλάδα που το Καστελόριζο θα προσφέρει ως δώρο στον Ελληνισμό, έχει έκταση όσο η μισή Ηπειρωτική Ελλάδα.

Ένα τόσο μεγάλο δώρο, και μαζί του, μερικές Ελληνικές και Ευρωπαϊκές σημαίες. Από αυτές που κάθονται στο στομάχι του κάθε ερντογάν, ιδίως όταν διαπιστώνει ο ίδιος, όπως οι όμοιοί του, ότι η γαλάζια πατρίδα κατοικοεδρεύει παλαιόθεν στη θαλάσσια Ελλάδα, και είναι τέτοια μετά των ομοιόχρωμων σημαίων, όπως όμως και τι είναι αυτό που τους σπάει τον τσαμπουκά.

Μπορεί ο “τσαμπουκαλής”, το παράγωγο της τουρκικής αυτής λέξης, να σημαίνει τον καβγατζή και τον προκλητικό, όμως η λέξη “τσαμπουκάς” σημαίνει αυτόν που έχει καταδικαστεί ξανά. Και ο ίδιος το γνωρίζει αυτό πολύ καλά, αφού είναι στη δική του γλώσσα. Είθε λοιπόν η νέα του καταδίκη να γίνει από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του ανθρώπου, αν όχι και το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο της Χάγης.

Και για να μην αδικήσω τους ημεδαπούς, έχω να τους πω ότι αν η τεκνοποιία είναι χαρά, και η παραγωγή ιδεών είναι και αυτή τεκνοποιία, και επόμενα χαρά, αντιλαμβάνεται κανείς γιατί και η πολιτική αποτελεί χαρά. Μια χαρά όμως, που τόσο η Κυβερνητική όσο και η Αντιπολιτευτική Ελλάδα, έχουν να νοιώσουν από πολλών ετών. Πάρα πολλών.

Μέχρι που να ξανασυμβεί αυτό, οι εν Ελλάδι κυβερνητικοί και αντιπολιτευτικοί πατριωτισμοί θα υπάρχουν και θα αναπτύσσονται στο βαθμό που θα έχουν μια επαπειλούμενη όσο και πειθαναγκαζόμενη δομή. Όχι πάντοτε από έξω, όμως σίγουρα από μέσα. Εξ ου και το παρόν άρθρο για τις σημαίες, όπως και άλλα προηγούμενα. Και γιατί όχι και επόμενα.

Σε κάποιους δε που κάνουν συγκρίσεις των νησίδων στο σύμπλεγμα του Καστελόριζου με τα Ίμια, έχω να πω ότι, όσο μεγάλο και ατιμώρητο έγκλημα είναι η εκεί αφαίρεση της σημαίας, άλλο τόσο τεράστια παράλειψη ήταν και το ότι δεν υπήρχαν, όχι μια αλλά δύο γαλανόλευκες με ισάριθμες Ευρωπαϊκές σημαίες, σε αμφότερα τα Ίμια.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Εικόνα Α΄, Υποβρύχια σημαία στο Καστελόριζο, πηγή: kefaloniapress

Χάρτης Α΄, του συμπλέγματος του Καστελόριζου, πηγή: el.wikipedia.org

Θράκη 8 Σεπτεμβρίου 2020,

Εικόνα Α΄,

Χάρτης του συμπλέγματος του Καστελόριζου,

Άμεση αποστολή 14 ομάδων επίλεκτων, στα ισάριθμα νησιά του Καστελόριζου

Τι συνδέει τον Έβρο και τη Μόρια, με το Καστελόριζο; Το Τουρκικό Ζήτημα..

Γράφει ο Χρήστος Κηπουρός

Η μεγάλη αποδοχή του προχθεσινού γραπτού {1} σχετικά με την ύψωση και την κατάδυση των 14 σημαίων στο σύμπλεγμα του Καστελόριζου, επιβάλει τη σημερινή συνέχεια, ως προς 4 σημεία. Τα οποία ναι μεν δεν συνιστούν ολιστική προσέγγιση, όμως αναφέρονται στα καίρια στοιχεία που συνδέουν τους πιο πάνω τρεις τόπους, με τη σημερινή λογική, λογικότετη πρόταση:

Πρώτον. Ο λόγος αφορά στην άμεση αποστολή 14 επαρκών αριθμητικά ομάδων, επίλεκτων, για την επιπλέον φύλαξη των ισάριθμων σημαίων, μετά των νησιών, νησίδων και βραχονησίδων του Καστελόριζου. Αυτό διότι η διαταραγμένη ψυχαναλυτική ανθρωπολογία της πλειοψηφίας των Τούρκων αξιωματούχων, προεξάρχοντος του ερντογάν, βεβαίως βεβαίως, δεν αποκλείεται να επιδιώξει την Ιμιοποίηση μιας έστω εκ των 14 νησίδων, σύμφωνα με τη λογική του ξηλώματος της κάλτσας.

Εμείς πάλι, πέραν των άλλων, λέμε και τα εξής: Επειδή δεν χρειάζεται να ξαναδούμε το έργο των Ιμίων και μια νέα Συμφωνία Μαδρίτης. Όχι μόνο για το Αιγαίο, που ήδη υπάρχει αλλά και για την Ανατολική Μεσόγειο. Και επειδή αν την προηγούμενη φορά οι Τούρκοι έβαλαν πόδι στο Αιγαίο, τώρα θέλουν να βάλουν και χέρι στην Ανατολική Μεσόγειο. Για αυτό, η συγκεκριμένη εξέλιξη οφείλει πάση θυσία να αποτραπεί.

Η ΑΟΖ της Μεγίστης είναι Μεγίστη, και δεν μπορεί να γίνει ποτέ Ιφιγένεια. Ούτε ο Ελληνικός ένστολος στόλος έχει σκοπό να πλεύσει ποτέ προς τα Στενά, όπως ο στόλος του Αγαμέμνονα. Σκοπό μοναδικό έχει να φυλάξει τα νώτα μας. Για αυτό είναι εκεί που είναι. Και καλώς είναι.

Αν μη τι άλλο, μπορεί το σύμπλεγμα του Καστελόριζου να είναι το Ανατολικότερο της θαλάσσιας Ελλάδας, όμως σαν το μείντάι της Μεγίστης, παρόμοια θαλάσσια πλατεία, δεν έχει πουθενά αλλού. Όχι μόνο στην Ανατολική Μεσόγειο αλλά ούτε και σε ολόκληρη τη Μεσόγειο θάλασσα.

Δεύτερον. Ο Έβρος δεν χρειάζεται, τον υπέρ του δέοντος αμυντικό ζήλο. Εδώ η Τουρκία πάντα θα ηττάται. Μόνο που όσο Μεγίστη και αν είναι η πρόσοδος από τη δεδομένη επιτυχή αμυντική απόκρουση απέναντι στις καθοδηγούμενες και προωθούμενες από την Τουρκία ήπιες εισβολές προσφύγων και μεταναστών, δεν θα μπορέσει να αποθαλασλώσει τις ενδεχόμενες, και σε κάθε περίπτωση απευκταίες εξελίξεις, στο σύμπλεγμα του Καστελόριζου.

Το “μπορεί να είχαμε μια αρνητική εξέλιξη στο Καστελόριζο, όμως στον Έβρο υπάρχει έπος”, δεν στέκει με τίποτε.

Τρίτον. Αν, όπως λέει η ιστορία, πολλά από τα γεγονότα σχετίζονται με το χρόνο που συμβαίνουν, έχει ενδιαφέρον το κατά πόσον τα σημερινά, ύποπτα ούτως ή άλλως γεγονότα της φωτιάς στη Μόρια, μετά των κρουσμάτων που από αρκετών μηνών γράψαμε ότι επέρχονται, διασπούν την Ελληνική προσοχή, με το άνοιγμα νέων μετώπων. Όπως δείχνουν και το ποιος ωφελείται από όλα αυτά, αν όχι η Τουρκία. Αν δεν ενέχεται, ώστε ανενόχλητα να εποφθαλμιά το Καστελόριζο.

Με την απάντηση στο τι συνδέει το τελευταίο αυτό, με τον Έβρο και τη Μόρια, να βρίσκεται στο ομώνυμο Ζήτημα. Το Τουρκικό. Και χωρίς ποτέ να διαφεύγει από το νου μας, το ζήτημα των 12 μιλίων { βλ. PDF -12 ν.μ., Ε΄ Έκδοση}

Τέταρτον. Πάντως, όσον αφορά το Καστελόριζο, εν η περιπτώσει πάθει το παραμικρό, έστω μια βραχονησίδα εκ του συμπλέγματος, το καλύτερο που θα έχουν να κάνουν τότε οι Κυβερνώντες, είναι να ψάξουν να κρυφτούν.

Αυτό έπρεπε να γίνει και τον Ιανουάριο του 1996, αμέσως μετά τα Ίμια, που τότε, έστω δύο Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, αρνηθήκαμε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση Σημίτη.

Τέλος, αν το βιβλίο των Μαρξ και Ένγκελς: Η Ελλάδα, η Τουρκία και το Ανατολικό Ζήτημα, ξαναγράφονταν σήμερα, ο τίτλος που του πηγαίνει περισσότερο, είναι: Η Ελλάδα, η Τουρκία και το Τουρκικό Ζήτημα. Αφού στην ουσία αν υπάρχει Ανατολικό Ζήτημα, αυτό δεν είναι άλλο από το Τουρκικό. Ως προς την ευρύτερη δε περιοχή, ο ακριβέστερος τίτλος είναι: Οι ιστορικοί λαοί της Ανατολικής Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής, η Τουρκία και το Τουρκικό Ζήτημα.

Προς τους λαούς αυτούς χρειάζεται να εκφράσουμε την ανοιχτή μας στήριξη, αρχής γενομένης, με την απαίτηση απελευθέρωσης του ηγέτη του ιστορικού λαού των Κούρδων.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Εικόνα Α΄, Νησίδα Ρω, πηγή: Kastra.eu

{1}, Κείμενο του συγγραφέα, στο militaire.gr, στις 8 Σεπτεμβρίου 2020, με τίτλο “Μια σημαία σε κάθε νησί, από τα 14 του Καστελόριζου”,

Θράκη 10 Σεπτεμβρίου 2020,

Εικόνα Α΄,

Η Θαλάσσια Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα, και το Δημοψήφισμα για το Καστελόριζο

Των Χρήστου Κηπουρού και Πασχάλη Χριστοδούλου

Όταν η πολυπόθητη Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα με το συγκλονιστικό εκείνο υπέρ της ποσοστό, στο δημοψήφισμα του Ιανουαρίου του 1950, πνίγηκε στη θάλασσα των Αθηνών, δεν σκέφτηκε κανείς αν θα μπορούσαν να προχωρήσουν σε κάποιες άλλες μορφές Ένωσης. Αφού ανελκύσουν το ναυάγιο, να αναδείξουν ποια μπορεί να είναι η επόμενη ημέρα στις, κατά τα άλλα, σχέσεις της μητέρας, που αποδείχθηκε μητριά, αν όχι ξένη, προς την κόρη.

Όμως και πολύ αργότερα, από την έναρξη της εφαρμογής του δικαίου της θάλασσας, αυτό που θα όφειλε μια σοβαρή χώρα ήταν να προχωρήσει σε νέες μορφές Ένωσης. Και φυσικά όχι μόνο θαλάσσιες αλλά και άλλες, π.χ. διακρατικές.

Άντε η Γηραιά Ήπειρος αποτέλεσε ένα τέτοιο γήπεδο, με την είσοδο, έστω και μετ εμποδίων, της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και επέκεινα στην Ευρωζώνη. Όμως έπρεπε να παρέλθουν κοντά είκοσι χρόνια για να προχωρήσει η θαλάσσια σύνδεση της Κύπρου με την Ελλάδα. Έστω με την εβδομαδιαία συγκοινωνία, στους θερινούς μήνες με επιβατηγό οχηματαγωγό πλοίο, Ro-Pax, και την 15νθήμερη συγκοινωνία, στους χειμερινούς.

Συνήθως λέγεται ανακεφαλαίωση, μπορεί όμως να αποτελέσει και την περίληψη των όσων κατά καιρούς γράψαμε και προτείναμε για το Καστελόριζο. Τα οποία παρατίθενται στο συνημμένο ηλεκτρονικό βιβλίο **{βλ. Πρόχειρο PDF- Καστελόριζο}**.

Αν δεν ήταν η τελευταία ευκαιρία για το Σύμπλεγμα των 14 νησιών, θα περίμενε κανείς αφού ορθοποδήσει η εν Αθήναις Κυβερνητική Ελλάδα, να βάλει μπροστά τη μηχανή της ανάπτυξης, και φυσικά να μην δώσει καθ' οιονδήποτε τρόπο ευκαιρία στον ερντογάν, που μόνιμα καιροφυλακτεί. Όμως όλες οι ευκαιρίες πήγαν χαμένες. Με τη δημογραφική κατάρρευση να είναι το χειρότερο από όλα.

Γι αυτό άλλωστε καταπιαστήκαμε με την πολιτική γεωοικονομία, όσο και με τη γεωοικονομική Δημοκρατία. Έτσι φτάσαμε στο νέο Ενιαίο Αμυντικό και Γεωοικονομικό Δόγμα: Θράκη, Αιγαίο, Κρήτη, Ανατολική Μεσόγειος, Κύπρος, να αποτελούν καινούρια ερμηνευτικά εργαλεία.

Αυτά είναι και τα κλειδιά για την θαλάσσια Ένωση που λέγαμε στην αρχή.

Τα 14 νησιά του συμπλέγματος έχουν να παίξουν πρωταγωνιστικό ρόλο σχετικά με την οριοθέτηση των θαλασσιών ζωνών μεταξύ Κύπρου και Ελλάδας. Απλώς σήμερα εμείς κάνουμε ένα βήμα πιο μπροστά. Την ονομάζουμε, αυτό που είναι: Θαλάσσια Ένωση Ελλάδας Κύπρου. Εννοείται ότι το γκούγκλαρα, και δεν υπάρχει τέτοια φράση.

Και μάλιστα προχωρούμε και σε επιπλέον βήματα. Ναι μεν η πιο καλή άμυνα απέναντι σε μια θαλάσσια πολιορκία, όπως η σημερινή Τουρκική, είναι τα 12 ναυτικά μίλια αλλά επειδή δεν πιστεύουμε ότι ο πόλεμος είναι πολιτική με άλλα μέσα, και ότι χρειάζεται η πολιτική, χωρίς τα άλλα μέσα, και επειδή οι Τούρκοι ερίζουν σε καθημερινή βάση για την τύχη του νησιού, μπορεί να υπάρξει ένα τοπικό δημοψήφισμα για το ποια χώρα προτιμούν για χώρα τους, οι πολίτες του Καστελόριζου.

Με άλλα λόγια, αν το επιθυμούν οι ίδιοι, η Ελλάδα να παραχωρήσει το Καστελόριζο στην Κύπρο. Με το σύμπλεγμα, κατά τη γνώμη μου, να έχει πολύ καλύτερη τύχη, από τη σημερινή.

Εννοείται ότι η λειτουργία του Νέου Ενιαίου Αμυντικού Δόγματος, επίσης το Γεωοικονομικό του κοστούμι, δεν πρόκειται να πειραχτούν στο ελάχιστο.

Με δεδομένο δε ότι το Καστελόριζο είναι το νησί που βρίσκεται εγγύτερα από κάθε άλλο νησί της Ελλάδας προς την Κύπρο, η προοπτική που διαγράφεται στον αναπτυξιακό ορίζοντα έχει τα εχέγγυα να πάει πολύ καλύτερα, από την έως τώρα αναπτυξιακή διαδρομή του.

Αν δε από τις 14 χιλιάδες κατοίκους που αριθμούσε σε παλιότερες δεκαετίες, έπεσε σήμερα στη μισή χιλιάδα, δίνεται η ευκαιρία για δημογραφική και αναπτυξιακή αναγέννηση. Να επιστρέψει στον πληθυσμό που είχε τότε, και ακόμη περισσότερο.

Επειδή τέλος κάποιοι θέλουν να δώσουν το Καστελόριζο στην Τουρκία, για να σώσουν, όπως λένε τη Ρόδο, οφείλει κανείς να τους πει, ότι αυτό μπορούν να το αποφασίσουν οι ίδιοι οι πολίτες του νησιού, και μόνον αυτοί, μέσα από το τοπικό δημοψήφισμα, που λέγαμε.

Αν είναι να διαλέξουν πάντως οι πολίτες, θα επιλέξουν την ίδια τη χώρα τους, την Ελλάδα, αν και δεν θα είναι μικρή η προτίμηση προς την κοντινή Κύπρο, η Ένωση δηλαδή του Καστελόριζου με την Κύπρο, με την ακόμη πιο κοντινή πάντως και φασιστική πάντοτε Τουρκία να εισπράττει ένα μεγάλο και ολοστρόγγυλο μηδέν.

Χάρτης Α', Ανατολική Μεσόγειος, Πηγή: eftaklaki.gr,

Χάρτης Α',

Θράκη 11 Σεπτεμβρίου 2020,